

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako disciplinárny súd v disciplinárnej veci Mgr. G. F., sudcu Okresného súdu [redacted] na ústnom pojednávaní 1. októbra 2004 v Bratislave podľa § 129 odsek 2 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich, v znení neskorších predpisov, za použitia ustanovení § 151 odsek 5, 6, 7 tohto zákona, rozhodol

takto:

Mgr. G. F. [redacted] narodený [redacted] trvale bytom [redacted]

je vinný, že

hoci ako sudca Okresného súdu [redacted] bol podľa § 30 odsek 4 zákona číslo 385/2000 Z.z. o sudcoch a príseďiacich, v znení neskorších predpisov, povinný vykonávať svoje povinnosti sudcu svedomito a v pridelených veciach konať plynulo a bez zbytočných prieťahov, napriek tomu v období rokov 1997 až 2002, s výnimkou doby od 21. januára 2002 do 12. júla 2002, kedy bol dlhodobo práceneschopný, v niektorých veciach v agende „Er“, ktoré mu boli pridelené, konal a rozhodoval so značnými prieťahmi. Napriek tomu, že už previerkou plynulosti konania, ktorú podpredseda Okresného súdu [redacted] v období od 24. septembra 2001 do 28. septembra 2001 vykonal v 57-mich veciach patriacich do súdneho oddelenia „37 Er“, boli zistené prieťahy v jeho postupe, v niektorých z týchto vecí v prieťahoch pokračoval, pričom v čase uskutočnenia ďalšej previerky plynulosti konania v súdnom oddelení „38 Er“, ktorú podpredseda Okresného súdu [redacted] vykonal v období od 21. októbra 2002 do 31. októbra 2002, v 34-och veciach z celkového počtu tých, ktoré boli preverované už i v septembri 2001, ešte stále v 20-tich veciach nerozhodol o námietkach proti exekúcii, menovite vo veciach Er 1633/97, Er 1841/97, Er 1842/97, Er 1843/97, Er 147/98, Er 3359/97, Er 2035/97, Er 1947/97, Er 3304/97, Er 2027/97, Er 182/98, Er 1356/97, Er 1468/97, Er 915/98, Er 916/98, Er 787/98, Er 857/98, Er 800/98, Er 1486/98, Er 1515/97. V 13-tich veciach z toho počtu pod sp. zn. Er 1633/97, Er 1841/97, Er 1842/97, Er 1843/97, Er 147/98, Er 2035/97, Er 3304/97, Er 2027/97, Er 1356/97, Er 1468/97, Er 915/98, Er 916/98 a Er 800/98 dokonca nevykonal ani jeden úkon. V rámci uvedenej previerky, ktorá pokračovala i v dňoch 8. novembra 2002 až 18. novembra 2002 preverením ďalších 29-tich vecí z jeho agendy „Er“, bolo pritom zistené, že v nich tiež riadne nekonal. V 8-mich veciach pod sp. zn. Er 1623/97, Er 3390/97, Er 378/98, Er 1592/98, Er 1641/98, Er 2067/98, Er 2711/98 a Er 2857/98 nevykonal žiaden úkon po dobu viac ako tri roky a v 8-mich veciach pod sp. zn. Er 2092/97, Er 2093/97, Er 2094/97, Er 2095/97, Er 1553/98, Er 1687/98, Er 1847/98 a Er 2335/98 nevykonal žiaden úkon dokonca po dobu viac ako 4 roky. V 9-tich veciach pod sp. zn. Er 1623/97, Er 3390/97, Er 318/98,

Er 378/98, Er 1592/98, Er 1641/98, Er 2067/98, Er 2711/98 a Er 2857/98 nerozhodol o námietkach proti exekúcii ani po uplynutí doby tri roky, v 12-tich veciach pod sp. zn. Er 326/96, Er 2092/97, Er 2093/97, Er 2094/97, Er 2095/97, Er 2141/97, Er 1553/98, Er 1605/98, Er 1687/98, Er 1847/98, Er 2335/98 a Er 1630/97 vo veci nerozhodol ani po uplynutí doby štyri roky a vo dvoch veciach pod sp. zn. Er 219/96 a Er 529/96 vo veci nerozhodol ani po uplynutí doby päť rokov od predloženia námietok na rozhodnutie súdu,

t e d a

sa dopustil zavineného nesplnenia povinnosti sudcu, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o jeho svedomitosti pri rozhodovaní a o jeho úsilí ukončiť súdne konanie bez zbytočných prieťahov,

č i m s p á c h a l

disciplinárne previnenie podľa § 116 odsek 1 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení účinnom do 31. októbra 2003.

Z a t o s a m u u k l a d á

disciplinárne opatrenie podľa § 117 odsek 1 písmeno a) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení účinnom do 31. októbra 2003 – **n a p o m e n u - t i e .**

O d ô v o d n e n i e

Disciplinárne konanie proti sudcovi Okresného súdu [redacted] [redacted] bolo podľa § 120 odsek 1, odsek 2 písmeno e) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 385/2000 Z.z.“), začaté 2. decembra 2002 na návrh predsedu Okresného súdu [redacted] (č.l.1).

Predseda Okresného súdu [redacted] (navrhovateľ) sa v návrhu na začatie disciplinárneho konania domáhal, aby sudca Mgr. G. [redacted] F. [redacted] bol uznaný za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 116 odsek 1 zákona č. 385/2000 Z.z., ktorého sa mal dopustiť zavineným porušením základnej povinnosti sudcu, vyplývajúcej z ustanovenia § 30 odsek 4 citovaného zákona, rozhodovať bez prieťahov, a navrhol mu uložiť disciplinárne opatrenie – zníženie funkčného platu o 15% na obdobie troch mesiacov (§117 odsek 1 písmeno b) cit. zákona).

Návrh odôvodnil tým, že Mgr. G. [redacted] F. [redacted] ktorý je sudcom Okresného súdu [redacted] od 12. septembra 1994 a v súlade s rozvrhom práce tohto okresného súdu od roku 1996 koná a rozhoduje vo veciach podľa Exekučného poriadku (vybavuje agendu vedenú v registri „Er“), sa podľa zistení z previerky súdnych spisov, ktorá bola vzhľadom na neustály nárast počtu vecí, v ktorých nebolo rozhodnuté o námietkach proti exekúcii, v septembri 2001 v jeho oddelení vykonaná a zameraná na rozhodovanie o námietkach v exekučnom konaní, dopustil v konaní závažných prieťahov. V 57-mich veciach, v ktorých súdni exekútori predložili námietky na rozhodnutie pred viac ako tromi rokmi, v 6-tich veciach ku dňu konania previerky nevykonal ešte žiaden úkon, v 28-mich veciach vykonal prvý úkon až po viac ako troch rokoch od predloženia námietok súdu na rozhodnutie a v ďalších veciach boli zistené

priťahy spočívajúce v nečinnosti sudcu Mgr. G. [redacted] po dobu viac ako dva roky.

Napriek tomu, že predseda Okresného súdu K. [redacted] mu na podklade výsledku tejto previerky opatrením sp. zn. Spr 1381/01 z 3. decembra 2001 udelil písomné napomenutie podľa § 117 odsek 7 zákona č. 385/2000 Z.z., sudca Mgr. G. [redacted] F. [redacted] priťahoch pokračoval.

Ďalšou previerkou súdnych spisov, ktorá bola v jeho oddelení vykonaná v mesiacoch október a november 2002 vo veciach, v ktorých boli zistené priťahy v konaní previerkou vykonanou v septembri 2001, bolo zistené, že z pôvodne preverovaného počtu vecí do dňa vykonania opakovanej previerky ešte stále nerozhodol o námietkach v 24-och veciach, v 18-tich veciach nevykonol od uskutočnenia predchádzajúcej previerky ani jeden úkon (smerujúci k rozhodnutiu veci) a v ďalších 5-tich veciach vykonol len „nemeritórne úkony“. O námietkach rozhodol len v 8-mich veciach a 2 veci vrátil bez rozhodnutia exekútorovi a následne boli predložené späť s návrhom na zastavenie exekúcie, o ktorom nebolo ešte rozhodnuté.

Predmetom tejto previerky (vykonanej v novembri 2002) bolo i ďalších 29 vecí, v ktorých boli okresnému súdu tiež predložené návrhy exekútorov na rozhodnutie o námietkach, pričom bolo zistené, že v 16-tich veciach, ktoré boli okresnému súdu predložené na rozhodnutie o námietkach ešte v roku 1998, nebol ku dňu uskutočnenia previerky vykonaný ani jeden úkon, z toho v 5-tich veciach nebol vykonaný úkon po dobu viac ako 4 roky (v jednej takmer viac ako 5 rokov), v 3-och veciach nebol vykonaný žiaden úkon po dobu viac ako 3 roky, vo 2-och veciach nebol vykonaný žiaden úkon po dobu viac ako 2 roky a v 3-och veciach po dobu viac ako 1 rok.

Navrhovateľ svoje tvrdenia doložil správami o previerkach plynulosti konania v súdnom oddelení „37 Er“ (č.l. 4) a „38 Er“ (č.l. 8-9), v ktorých bol sudca Mgr. [redacted] v preverovanom období činný, ako aj kópiou písomného napomenutia sp. zn. Spr 1381/01 z 3. decembra 2001, ktoré mu udelil podľa § 117 odsek 7 zákona č. 385/2000 Z.z. Prílohu správ z previerok tvoria zoznamy preverených vecí, v ktorých sa zistili v postupe sudcu Mgr. G. [redacted] F. [redacted] priťahy, s údajmi o ich nápade na Okresný súd [redacted] a o ich vybavovaní sudcom Mgr. G. [redacted] F. [redacted] (č.l. 5-6, 10-11).

Ako vyplýva zo Správy o previerke plynulosti konania v súdnom oddelení „37 Er“, vykonanej v dňoch 24. až 28. septembra 2001 podpredsedom Okresného súdu [redacted] JUDr. L. [redacted] D. [redacted] v tomto súdnom oddelení bolo k 1. januáru 2001 evidované 353 a ku dňu 1. septembra 2001 až 389 vecí nevybavených vecí, v ktorých boli Okresnému súdu [redacted] predložené na rozhodnutie námietky proti exekúcii. Z tohto počtu bolo 155 vecí, v ktorých boli námietky predložené pred viac ako dvomi rokmi a 57 vecí, v ktorých boli námietky predložené na rozhodnutie súdu ešte pred viac ako tromi rokmi. Predmetom previerky bolo práve týchto 57 vecí. Zistilo sa ňou, že sudca Mgr. G. [redacted] F. [redacted] v 6-tich veciach nevykonol ku dňu konania previerky ešte žiaden úkon, v 28-mich veciach vykonol prvý úkon až po viac ako troch rokoch od predloženia námietok súdu na rozhodnutie a v ďalších 23-och veciach bol nečinný po dobu viac ako dva roky (č.l. 4).

Zoznam preverených vecí na č.l. 5-6 spisu dokumentuje, že ku dňu vykonania previerky v septembri 2001 sudca Mgr. G. [redacted] F. [redacted] nevykonol žiaden úkon (po dobu viac ako tri roky) v 5-tich veciach pod sp. zn. Er 3359/97, Er 819/98, Er 915/98, Er 916/98 a Er 1110/98. V ďalších 11-tich veciach vykonol prvý úkon až po uplynutí doby 3 roky od predloženia námietok na rozhodnutie súdu, menovite vo veciach pod sp. zn. Er 1667/97, Er 1841/97, Er 1842/97, Er 1843/97, Er 1947/97, Er 1955/97, Er 1515/97, Er 2035/97, Er 2858/97, Er 1003/98 a Ex 1004/98. V 18 prípadoch do-

konca až po viac ako troch rokoch od predloženia námietok na rozhodnutie - menovite vo veciach Er 2027/97, Er 708/97, Er 1356/97, Er 1468/97, Er 1633/97, Er 147/98, Er 182/98, Er 434/98, Er 685/98, Er 787/98, Er 3304/97, Er 3090/97, Er 3083/97, Er 3122/97, Er 800/98, Er 857/98, Er 1486/98 a Er 1487/98.

Správa o previerke plynulosti konania v súdnom oddelení „38 Er“, ktorá bola vykonaná tiež podpredsedom Okresného súdu [REDAKOVANÉ] JUDr. L. [REDAKOVANÉ] a to vo dvoch etapách, jednak v dňoch 21. až 31. októbra 2002 (kedy bolo preverených 34 vecí z celkového počtu tých, ktoré boli predmetom previerky už i v septembri 2001), jednak v dňoch 8. až 18. novembra 2002 (kedy bolo preverených 29 ďalších vecí), dokumentuje, že z pôvodne preverovaného počtu vecí (57) bolo opakovanou previerkou preverených 34 a z tohto počtu sudca Mgr. G. [REDAKOVANÉ] do dňa vykonania opakovanej previerky ešte stále nerozhodol o námietkach v 24-och veciach, v 18-tich veciach od uskutočnenia predchádzajúcej previerky nevykonal dokonca ani jeden úkon (smerujúci k rozhodnutiu) a v ďalších 5-tich veciach vykonal len tzv. „nemeritórne úkony“. O námietkach rozhodol len v 8-mich veciach a 2 veci vrátil bez rozhodnutia exekútorovi (následne boli okresnému súdu predložené znovu s návrhom na zastavenie exekúcie, o ktorom nebolo ešte rozhodnuté).

Predmetom tejto previerky (vykonanej v novembri 2002) bolo i ďalších 29 vecí, v ktorých boli okresnému súdu tiež predložené návrhy exekútorov na rozhodnutie o námietkach, pričom bolo zistené, že v 16-tich veciach, ktoré boli okresnému súdu predložené na rozhodnutie o námietkach ešte v roku 1998, nebol ku dňu uskutočnenia previerky vykonaný ani jeden úkon, z toho v 5-tich veciach nebol vykonaný žiaden úkon po dobu viac ako 4 roky (v jednej takmer viac ako 5 rokov), v 3-och veciach nebol vykonaný žiaden úkon po dobu viac ako 3 roky, vo 2-och veciach nebol vykonaný žiaden úkon po dobu viac ako 2 roky a v 3-och veciach po dobu viac ako 1 rok (č.l. 8-9).

Zoznam preverených vecí na č.l. 10-11 spisu dokumentuje, že ku dňu konania druhej previerky v októbri 2002 sudca Mgr. G. [REDAKOVANÉ] od konania prvej previerky v septembri 2001 rozhodol o námietkach skutočne len v 8-mich veciach, menovite pod sp. zn. Er 3083/97, Er 708/97, Er 434/98, Er 3122/97, Er 3090/97, Er 819/98, Er 1110/98 a Er 1487/98 a dve veci – Er 1003/98 a Er 1004/98 – vrátil bez rozhodnutia exekútorovi. Z celkového počtu 34 preverených vecí (z tých, ktoré boli preverované už aj v septembri 2001) ku dňu konania opakovanej previerky v októbri 2002 sudca Mgr. G. [REDAKOVANÉ] ešte stále nerozhodol o podaných námietkach v 20-ich veciach proti exekúcii, menovite vo veciach Er 1955/97, Er 1633/97, Er 2858/97, Er 1841/97, Er 1842/97, Er 1843/97, Er 147/98, Er 3359/97, Er 2035/97, Er 1947/97, Er 3304/97, Er 2027/97, Er 182/98, Er 1356/97, Er 1468/97, Er 915/98, Er 916/98, Er 787/98, Er 857/98, Er 800/98, Er 1486/98, Er 1515/97. V trinástich veciach (teda nie v 18-tich, ako je uvedené v návrhu a v zázname z previerky na č.l. 8) z tohto počtu sudca Mgr. G. [REDAKOVANÉ] dokonca nevykonal ani jeden úkon – menovite vo veciach pod sp. zn. Er 1633/97, Er 1841/97, Er 1842/97, Er 1843/97, Er 147/98, Er 2035/97, Er 3304/97, Er 2027/97, Er 1356/97, Er 1468/97, Er 915/98, Er 916/98 a Er 800/98.

Pokiaľ ide ďalších 29 vecí, ktoré boli preverené v druhej časti druhej previerky, v dňoch 8. až 18. novembra 2002, ich zoznam na č.l. 10-11 spisu dokumentuje, že sudca Mgr. G. [REDAKOVANÉ] v 16-tich z nich, hoci na rozhodnutie o námietkach boli Okresnému súdu [REDAKOVANÉ] predložené už v roku 1998, ku dňu uskutočnenia tejto previerky naozaj nevykonal žiaden úkon „smerujúci k rozhodnutiu o námietkach“. Ide menovite o veci pod sp. zn. Er 1623/97, Er 2092/97, Er 2093/97, Er 2094/97, Er 2095/97, Er 3390/97, Er 378/98, Er 1553/98, Er 1592/98, Er 1641/98, Er 1687/98,

Er 1847/98, Er 2067/98, Er 2335/98, Er 2711/98 a Er 2857/98. Z tohto počtu nevykonan žiaden úkon po dobu viac ako 4 roky v ôsmich veciach (nie v piatich veciach, ako sa uvádza v návrhu a v správe o preverke na č.l. 8) pod sp. zn. Er 2092/97, Er 2093/97, Er 2094/97, Er 2095/97, Er 1553/98, Er 1687/98, Er 1847/98 a Er 2335/98. V ďalších ôsmich veciach (teda nie v troch veciach, ako sa uvádza v návrhu a v správe o preverke na č.l. 8) pod sp. zn. Er 1623/97, Er 3390/97, Er 378/98, Er 1592/98, Er 1641/98, Er 2067/98, Er 2711/98 a Er 2857/98 nevykonan žiaden úkon po dobu viac ako tri roky. Sudca Mgr. G. F. podľa tohto znamu na č.l. 10-11 v jedenástich veciach pod sp. zn. Er 1623/97, Er 3390/97, Er 318/98, Er 378/98, Er 733/98, Er 1592/98, Er 1641/98, Er 2067/98, Er 2711/98, Er 2857/98 a Er 2998/98 nerozhodol o námietkach proti exekúcii ani po uplynutí doby tri roky, v 12-tich veciach pod sp. zn. Er 326/96, Er 2092/97, Er 2093/92, Er 2094/97, Er 2095/97, Er 2141/97, Er 2564/97, Er 1553/98, Er 1605/98, Er 1687/98, Er 1847/98 a Er 2335/98 vo veci nerozhodol ani po uplynutí doby štyri roky a v piatich veciach pod sp. zn. Er 219/96, Er 380/96, Er 529/96, Er 948/97 a Er 1630/97 vo veci nerozhodol ani po uplynutí doby päť rokov od predloženia námietok na rozhodnutie súdu.

Disciplinárny súd po začatí disciplinárneho konania v tejto veci vykonal – pretože si to jej povaha vyžadovala – predbežné šetrenie podľa § 123 zákona č. 385/1990 Zb., v rámci ktorého člen jeho senátu preskúmal tvrdenia uvedené v návrhu na začatie disciplinárneho konania a jeho prílohách priamo na podklade príslušných spisov a registrov na Okresnom súde [redacted], predseda disciplinárneho senátu vyžiadal od sudcu Mgr. [redacted] vyjadrenie k návrhu na začatie disciplinárneho konania a od navrhovateľa vyžiadal ďalšie podklady a údaje k niektorým skutočnostiam dôležitým pre rozhodnutie disciplinárneho súdu a následne i spisy vo veciach pod sp. zn. Er 1955/97, Er 2858/97, Er 182/98, Er 685/98, Er 915/98, Er 916/98, Er 787/98, Er 857/98, Er 800/98, Er 1003/98, Er 380/96, Er 557/96, Er 948/97, Er 1630/97, Er 1667/97, Er 2564/97, Er 733/98, Er 2998/98, v ktorých sudca Mgr. Gabriel Frankovič vo svojom vyjadrení uplatnil námietky voči tvrdeniam v návrhu na začatie disciplinárneho konania.

Predbežné šetrenie bolo zamerané jednak na zistenie objektívnosti a pravdivosti tvrdení v návrhu na začatie disciplinárneho konania (a jeho prílohách), jednak na objasnenie príčin prietahov v postupe sudcu [redacted], vrátane prekážok v jeho práci a ďalších okolností, ktoré disciplinárny súd považoval za významné pre svoje rozhodnutie. Zisťoval jeho celkovú zaťaženosť a výkonnosť v období, v ktorom malo dôjsť z jeho strany k prietahom v konaní v agende „Er“, ale i jeho zaťaženosť a výkonnosť v iných agendách, vybavovaním ktorých bol podľa rozvrhu práce v tomto období poverený, údajom o plánovanom a skutočnom obsadení Okresného súdu [redacted] sudcami a o nápade vecí a o výkonnosti ostatných sudcov tohto okresného súdu v rovnakých agendách v tom istom čase, ale taktiež aj údaje o doterajšom pôsobení [redacted] vo funkcii sudcu, o jeho osobných pomeroch a mimopracovných aktivitách, o čerpaní dovolenky, pracovnej neschopnosti a iných jeho prekážkach v práci v období, v ktorom malo dôjsť k prietahom v jeho postupe, či mal súhlas na prácu v domácom prostredí a či ho využíval (§ 41 zákona č. 385/2000 Z.z.), či na neprimeraný počet pridelených vecí a na hrozbu, že ich nebudete môcť vybaviť bez zbytočných prietahov, písomne alebo ústne upozornil, ako to sudcovi vyplýva z ustanovenia ustanovenie § 30 odsek 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediach, predsedu okresného súdu, aké opatrenia na nápravu predseda okresného súdu vo svojej pôsobnosti vykonal na základe takéhoto upozornenia a či sudcovi Mgr. [redacted] boli v období, v ktorom došlo k prietahom, veci pridelené v súlade s rozvrhom práce Okresného súdu [redacted]

na príslušný rok a či v opačnom prípade využil svoje právo namietať proti nesprávnemu pridelovaniu vecí spôsobom predpokladaným v ustanovení § 34 odsek 2 citovaného zákona.

Previerkou, ktorú v rámci predbežného šetrenia vykonal člen disciplinárneho senátu priamo na Okresnom súde na podklade príslušných registrov a spisov, sa pravdivosť údajov o prietáhoch v postupe sudcu vo veciach uvedených v návrhu na začatie disciplinárneho konania (a jeho prílohách) potvrdila (č.l. 23).

Zo správy navrhovateľa na č.l. 20-22 spisu vyplýva, že funkciu sudcu Okresného súdu na tomto okresnom súde naďalej vybavoval agendu vedenú v registroch „E“, „Er“ a „Cd“ a navyše – na jeho vlastnú žiadosť – mu boli pridelované na vybavenie aj veci vedené v registri „Cb“. Od roku 1999 boli pre potreby Okresného súdu vykazované aj vybavené návrhy na zastavenie exekúcie v exekučnom konaní (pod označením „Erz“) a rozhodnutia o udelení príklepu v rámci exekúcie predajom nehnuteľnosti (pod označením Erp). Sudca Mgr. v roku 2001 prestal vybavovať agendu vedenú v registri „Cb“, taktiež aj agendu vedenú v registri „Cd“ a do jeho oddelenia v rokoch 2001 a 2002 patrili výlučne veci patriace do registra „Er“. Počnúc rokom 2002 sa na okresnom súde osobitne vykazujú udelené poverenia na vykonanie exekúcie a spoločne ostatné rozhodnutia v exekučnom konaní, o ktorých súd rozhoduje uznesením (rozhodnutia o námietkach proti exekúcii, o jej zastavení, o udelení príklepu a i.).

Pokiaľ ide o výkonnosť sudcu Mgr. navrhovateľ v správe na č.l. 21 uviedol, že v priebehu rokov 1998 až 2002 bola nasledovná – v roku 1998 v agende „E“ – 55 a „Er“ – 1684 vecí, v agende „Ern“ – 106 a v agende „Cd“ – 3 veci. V roku 1999 bola jeho výkonnosť v agende „Er“ – 1514, „Ern“ – 44, „Erz“ – 114, „Cd“ – 9, „Nc“ – 3 veci, v agende „Cb“ – nápad 302, rozhodnutých 58 vecí a vybavených 30 vecí. V roku 2000 bola výkonnosť sudcu Mgr. v agende „Er“ – 1943 vecí, „Ern“ – 45, „Erz“ – 190 vecí, Erp – 1 a v agende „Cb“ mal nápad 112, rozhodnutých mal 123 a celkom vybavených 124 vecí. V roku 2001 mal výkonnosť v agende „Er“ – 1872, v agende „Ern“ – 79 a v agende „Erz“ – 168 vecí, ale i v agende „Erp“ – 1 vec a napokon v roku 2002 mal výkonnosť v agende „Er“ 636 vecí (poverenia na výkon exekúcie) a 180 (uznesení).

Z ostatných sudcov pôsobiacich v tom čase na Okresnom súde mala porovnateľnú skladbu vybavovanej agendy iba sudkyňa JUDr. a v období od mesiaca júla roku 1999 do konca roku 2000 aj sudkyňa

Pokiaľ ide o výkonnosť sudkyne JUDr. [redacted] v rokoch 1998 až 2002, bola nasledovná – v roku 1998 v agende „Er“ – 1452 vecí, v agende „Ern“ – 117 vecí, ale i v agende „Cb“ – nápad 176, rozhodnutých 157 a vybavených 173 vecí. V roku 1999 mala výkonnosť v agende „Er“ – 1813, v agende „Ern“ – 76 a v agende „Erz“ – 93 vecí. I v tomto roku (ale aj v rokoch nasledujúcich) však táto sudkyňa mala výkonnosť aj v agende „Cb“ – nápad 142, rozhodnutých 131 a celkom vybavených 83 vecí. V roku 2000 to bolo v agende „Er“ – 1958 vecí, v agende „Ern“ – 58, v agende „Erz“ – 153, „Erp“ – 10, ale aj v agende „Cb“ mala nápad 118 vecí, rozhodnutých 131 a vybavených 83 vecí. V roku 2001 mala výkonnosť v agende „Er“ – 2262 vecí, v agende „Ern“ – 169, „Erz“ – 206 a v agende „Erd“ – 1, ale mala výkonnosť opäť aj v agende „Cb“ – 46 rozhodnutých vecí a celkom vybavených v tomto roku 65. Napokon v roku 2002 mala sudkyňa JUDr. [redacted] výkonnosť v agende „Er“ – 2073 (poverenia na výkon exekúcie) a 416 vecí (rozhodnutých uznesením), ale opäť bola výkonná aj v agende „Cb“ – 44 vecí rozhodnutých a vybavených 44.

Výkonnosť sudkyne JUDr. [redacted] za obdobie od júla 1999 a za rok 2000 bola – v roku 1999 v agende „Er“ – 702 vecí, „Erz“ – 66 a v agende „Erp“ – 3 vecí, ale taktiež aj v agende „Cb“ – nápad 127, rozhodnutých 61 a celkom vybavených 31 vecí. V roku 2000 mala výkonnosť v agende „Er“ – 2144 vecí, v agende „Ern“ – 84, v agende „Erz“ – 144, v agende „Erp“ – 5 vecí, ale aj v agende „Cb“ – nápad 125 vecí, rozhodnutých 138 a celkom vybavených 149 vecí.

Navrhovateľ v uvedenej správe na č.l.22 spisu poskytol aj celkový prehľad o čerpaní dovolenky a prekážkach v práci na strane sudcu Mgr. [redacted] v rokoch 1998 až 2002. Z neho vyplýva, že v roku 1998 čerpal 22 dní dovolenky, 6 dní bol práceneschopný a 6 dní bol na školení. V roku 1999 čerpal 27 dní dovolenky na zotavenie a práceneschopný bol 28 dní. V roku 2000 čerpal dovolenku 22 dní, práceneschopný bol 26 dní a 3 dni strávil na školeniach, resp. seminároch a poradách mimo pracoviska. V roku 2001 mal 26 dní dovolenky, 2 dni bol na školení a práceneschopný bol až 36 dní. V roku 2002 bol však Mgr. [redacted] celkovo práceneschopný až 125 dní a na dovolenke strávil 21 dní.

Na základe námietky sudcu Mgr. [redacted] že porovnanie jeho výkonnosti (a celkovej pracovnej zaťaženia) so sudkyňami JUDr. [redacted] a JUDr. [redacted] nie je objektívne, pretože správa navrhovateľa z 15. januára 2003 na č.l. 20-22 neobsahuje prehľad o prekážkach v práci na strane týchto sudkýň za uvedené obdobie (č.l. 29, 53), disciplinárny súd v priebehu disciplinárneho konania od navrhovateľa zadovážil doplnenie údajov i v tomto smere (č.l. 67).

Ako vyplýva z doplnujúcej správy navrhovateľa zo 6. mája 2003 na č.l. 71-72, sudkyňa JUDr. [redacted] v roku 1998 bola práceneschopná 16 dní, dovolenku mala 20 a pol dňa a jej účasť na školeniach v tomto roku predstavovala 11 dní. V roku 1999 bola práceneschopná 17 dní, dovolenku čerpala 23 dní a 8 dní sa zúčastňovala na školeniach a seminároch. V roku 2000 bola práceneschopná 28 dní, dovolenku čerpala 21 a na školeniach sa zúčastňovala 7 dní. V rokoch 2001 a 2002 sudkyňa JUDr. [redacted] práceneschopná nebola. Dovolenku čerpala v roku 2001 v dĺžke 12 a v roku 2002 30 dní a jej účasť na školeniach, seminároch a poradách mimo pracoviska predstavovala v roku 2001 12 dní a v roku 2002 celkom 16 dní.

Sudkyňa JUDr. [redacted] bola v roku 1999 práceneschopná len 4 dni a dovolenku čerpala 20 dní. V roku 2000 bola už práceneschopná 18 dní, 4 dni čerpala voľno na ošetrovanie člena rodiny, vyčerpala 30 dní dovolenky a jej účasť na školeniach, seminároch a poradách mimo pracoviska predstavovala iba 3 dni.

Sudca Mgr. [REDAKOVANÉ] nemá povolenie na vykonávanie práce v domácom prostredí, ani o to nepožiadala, nenamietala, že by mu boli veci pridelené v rozpore s rozvrhom práce Okresného súdu [REDAKOVANÉ] na príslušný rok, naopak, boli mu pridelené v súlade s ním, a ani písomne, ani ústne podľa tvrdenia navrhovateľa ho neupozornil na neprímeraný počet pridelených vecí a na hrozbu, že ich nebude môcť vybaviť bez zbytočných prietahov (č.l. 22).

Sudcovi Mgr. [REDAKOVANÉ] bola už v rámci predbežného šetrenia daná možnosť, aby sa vyjadril k návrhu na začatie disciplinárneho konania, ku skutočnostiam, ktoré sa mu v ňom kladú za vinu, aby uviedol na svoju obhajobu skutočnosti, ktoré jeho obvinenie vyvracajú resp. zmierňujú, a predložil resp. navrhol dôkazy, ktoré považuje za potrebné vykonať na svoju obranu (č.l. 13).

Vo svojom písomnom vyjadrení z 3. februára 2003 k návrhu na začatie disciplinárneho konania na č.l. 25-29 sudca Mgr. [REDAKOVANÉ] namietal, že sa nepodujúcim dopustil žiadneho disciplinárneho previnenia a navrhol disciplinárnemu súdu, aby ho podľa § 129 odsek 4 zákona č. 385/2000 Z.z. oslobodil a priznal mu nárok na náhradu trov konania (podľa § 129 odsek 5 citovaného zákona). Poukázal na to, že výsledky previerky, ktorá mala byť v jeho oddelení vykonaná v dobe od 24. septembra 2001 do 28. septembra 2001, mu neboli doručené, prvýkrát ich dostal k dispozícii až po podaní návrhu na začatie disciplinárneho konania, boli mu doručené až disciplinárnym súdom, ako príloha k návrhu na začatie disciplinárneho konania. Pokiaľ ide o písomné napomenutie sp. zn. Spr 1381/01 z 3. decembra 2001, ktoré mu predseda Okresného súdu [REDAKOVANÉ] (navrhovateľ) na podklade jej výsledku udelil podľa § 117 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z.z., to mu tiež bolo doručené až 22. marca 2002. Prítom krátko po ukončení previerky bol od 23. novembra 2001 až do 31. decembra 2001 práceneschopný, hneď vzápätí čerpal 3 dni dovolenky a do práce nastúpil až 7. januára 2002, no už od 21. januára 2002 sa stal opäť práceneschopným a jeho práceneschopnosť trvala nepretržite až do 15. júla 2002. Hneď na to čerpal krátku dovolenku od 26. augusta 2002 do 30. augusta 2002. Ďalej namietal niektoré formálne a najmä vecné nesprávnosti správ o previerkach vykonaných v jeho súdnom oddelení. Pokiaľ ide o námietky vecného charakteru, tie sa týkali menovite vecí pod sp. zn. Er 1955/97, Er 2858/97, Er 182/98, Er 685/98, Er 915/98, Er 916/98, Er 787/98, Er 857/98, Er 800/98, Er 1667/97, Er 1003/98, Er 380/96, Er 557/96, Er 948/97, Er 1630/97, Er 2564/97, Er 733/98, Er 2998/98 a sú uvedené v ďalšej časti tohto rozhodnutia. Podľa jeho názoru prietahy, ktoré sú mu vytýkané na základe výsledkov previerky 34-och vecí, vykonanej v októbri 2002, nemožno v nijakom prípade považovať za disciplinárne previnenie, pretože ihneď po jej vykonaní bol prakticky až do 15. júla 2002 mimo pracoviska, z objektívnych príčin nemohol vykonávať svoje sudcovské povinnosti, bol dlhodobo práceneschopný. O konkrétnych výsledkoch tejto previerky navyše nebol až do začatia disciplinárneho konania vyzvedený (tu mal zrejme na mysli výsledky previerky vykonanej ešte v septembri 2001, lebo po jej vykonaní bol dlhodobo – od 21.1.2002 do 12.7.2002 – práceneschopný, previerka 34-och vecí v októbri 2002 bola vykonaná dávno po jej ukončení). Aj napomenutie z 3. decembra 2001, ktoré mu bolo udelené na základe výsledkov prvej previerky (vykonanej v septembri 2001), mu bolo doručené až 22. marca 2002, v dobe jeho dlhodobej práceneschopnosti. Sudca Mgr. [REDAKOVANÉ] poukázal aj na to, že existujúci systém evidovania vecí vedených v registri „Er“ sudcovi neumožňuje získať prehľad o stave ich vybavovania. Evidencia spisov, ktoré má exekučný sudca u seba na rozhodnutie o námietkach proti upovedomeniu o začatí exekúcie („námietky proti exekúcii“) a na rozhodnutie o návrhoch na zastavenie exekúcie, je z tohto pohľadu nedostatočná. Má podobu mesačného výkazu o nerozhodnutých námietkach a návr-

hoch na zastavenie exekúcie, pričom agenda exekučného sudcu je omnoho širšia, pretože ten musí okrem námietok a o zastavení exekúcie rozhodovať aj o celom rade iných vecí, napríklad o žiadostiach exekútorov o poverenie vykonaním exekúcie, o ustanovení opatrovníka, o schválení dražobného príklepu, rozvrhu výťažku dražby v rámci výkonu rozhodnutia predajom vecí, o uložení pokuty a podob. Vôbec pritom neexistuje evidencia tzv. nevybavených (ešte neskončených) vecí, teda takých, v ktorých už bolo rozhodnuté, avšak ešte nie právoplatne (nejde o rozhodnutie konečné). V rámci zavádzaného projektu „Súdny management“ doposiaľ neexistuje počítačový program slúžiaci na evidovanie vecí v agende „Er“. Pritom len takýto program, ktorý však na občianskoprávnom a obchodnoprávnom úseku už existuje, na uvedených úsekoch už umožňuje okamžite zistiť stav vybavovania vecí, vrátane dĺžky konania a možno za jeho pomoci zistiť i to, že vec nie je ešte stále vybavená. „Exekuční sudcovia“ však takýto druh evidencie ešte nemajú k dispozícii. Navyše, tzv. exekučná agenda je osobitná i svojou povahou, rozsahom a ďalšími obmedzeniami. Napríklad agenda spojená s vydávaním poverení exekútorom na vykonanie exekúcie je nielen veľmi početná, ale okrem toho z ustanovenia § 44 odsek 2 Exekučného poriadku sudcovi vyplýva povinnosť rozhodnúť o takejto žiadosti do 15 dní, čo núti sudcov prednostne vybavovať tieto žiadosti. K tomu treba priradiť aj to, že ide o novú právnu problematiku, sprevádzanú množstvom nových sporných právnych problémov a nejasných právnych otázok, kde chýba právna prax i judikatúra, čo prácu sudcu sťažuje a zvyšuje jej časovú náročnosť, nehovoriac o častých novelizáciách Exekučného poriadku, i keď je účinný len krátku dobu. Odmietla často proklamovaný názor (a prístup) orgánov štátnej správy súdov k tejto agende, že je právne jednoduchá a na vybavovanie nenáročná. Podľa jeho mienky je táto agenda v skutočnosti odborne a časovo náročná, čo pri vysokom počte jej nápadu neúnosne preťažuje sudcov a v konečnom dôsledku spomaľuje jej vybavovanie súdmi.

Sudca Mgr. [redacted] už vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania z 3. februára 2003 – na rozdiel od vyjadrenia predsedu Okresného súdu [redacted] (navrhovateľa) – namietal, že nielen jeho, ale aj podpredsedu okresného súdu (JUDr. [redacted]) „ústne pri mnohých príležitostiach upozorňoval... na neprimeranosť nápadu, ako aj na zlý systém evidencie agendy“, k čomu navrhol ako svedkyňu vypočuť sudkyňu JUDr. [redacted]. Súčasne vysvetlil, že dôvodom, pre ktorý mu prestala byť pridelovaná agenda „Cb“, nebola jeho nízka výkonnosť (ako tvrdil navrhovateľ), ale dôvodom bol vysoký nápad agendy „Er“ a z rovnakého dôvodu mu prestali byť pridelované i veci patriace do agendy „Cd“ (č.l. 29).

Disciplinárny súd sudcovi Mgr. [redacted] umožnil vyjadriť sa k návrhu na začatie disciplinárneho konania aj na ústnom pojednávaní, ako mu to zaručuje ustanovenie § 127 odsek 5 zákona č. 285/2000 Z.z. Na ústnom pojednávaní konanom 11. apríla 2003 (č.l. 45-55) a 16. mája 2003 (č.l. 75-89) v neprítomnosti navrhovateľa – disciplinárny súd sudcu Mgr. [redacted] podrobne vypočul, ale ako svedkov vypočul i JUDr. [redacted] a [redacted], podpredsedu Okresného súdu [redacted] a na návrh Mgr. [redacted] aj sudkyňu tohto okresného súdu JUDr. [redacted], oboznámil s výsledkami predbežného šetrenia (§ 127 odsek 4 citovaného zákona) a vykonal dokazovanie i zadováženými listinnými dôkazmi a obsahom spisov Okresného súdu [redacted] vo veciach pod sp. zn. Er 1955/97, Er 2858/97, Er 182/98, Er 685/98, Er 915/98, Er 916/98, Er 787/98, Er 857/98, Er 800/98, Er 1667/97, Er 1003/98, Er 380/96, Er 557/96, Er 948/97, Er 1630/97, Er 2564/97, Er 733/98 a Er 2998/98.

Sudca Mgr. [REDAKOVANÉ] vo svojej výpovedi na ústnom pojednávaní, do-
volávajúc sa i obsahu svojho písomného vyjadrenia na č.l. 25-29, nepoprel, že vo
veciach, ktorých sa týkajú správy o vykonaných previerkach a ich prílohy na č.l. 4-6,
8-11, v jeho postupe k prietahom v konaní objektívne skutočne došlo tak, ako je
v správach uvedené, a okrem vecí, v ktorých vyslovil proti kontrolným zisteniam svoje
námietky v písomnom návrhu na začatie disciplinárneho konania, „objektívne pripúš-
ťa, že tieto zistenia sú správne“, avšak k prietahom v konaní došlo nie jeho zavine-
ním. Prietahy v konaní boli zapríčinené jeho vysokou pracovnou zaťaženosťou a stú-
pajúcim nárastom nápadu agendy, ktorú vybavoval. Už v januári 1996, hneď po na-
dobudnutí účinnosti Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. nadobudol účin-
nosť dňom 1.12.1995), začal enormne vysoký nápad vecí podľa tohto zákona, ktorý
sa potom ešte ďalej neustále zvyšoval, pričom poverenia na výkon exekúcie bolo
na okresnom súde vydaných 1238 takýchto poverení, pričom všetky vydal on. Každ-
dodenne teda napadlo množstvo nových žiadostí exekútorov o vydanie poverenia na
výkon exekúcie a pokiaľ ich v niektorý deň nestihol vybaviť, presúvali sa na ďalšie
dni, v dôsledku čoho sa jeho zaťaženosť zvyšovala. Navyše musel spočiatku odstra-
ňovať i vady podaných návrhov. O doplnenie návrhu len za prvý polrok 1996 požiadal
exekútorov v 348-mich veciach. Až v roku 1998 novela Exekučného poriadku umož-
nila súdu neúplný, resp. vadný návrh bez ďalšieho zamietnutia. Pokiaľ bol v tomto ob-
dobí Ministerstvom spravodlivosti SR za účelom sledovania a vyhodnocovania vý-
konnosti sudcov okresných súdov stanovený priemerný mesačný limit výkonnosti
sudcov na civilnom úseku počtom 25 vecí mesačne a u agendy „E“ a „Er“, ktorá sa
považovala za ľahšiu, bol stanovený prepočítavací koeficient 0,208, to potom zna-
mená, že v tejto agende bol limit mesačnej výkonnosti sudcu cca 120 vecí mesačne.
To predstavovalo napríklad 120 vydaných poverení na výkon exekúcie za jeden me-
siac. Tento limit však už v roku 1996 prekračoval, pretože v tomto roku v priemere
mesačne vydal asi 139,1 takýchto poverení na výkon exekúcie. Okrem toho ale
v roku 1996 ešte vybavil mesačne v priemere 95,7 vecí v agende „E“ (výkon rozhod-
nutí podľa Občianskeho súdneho poriadku), ďalej mesačne vybavil i 5,6 ob-
chodných vecí v agende „Cb“, 2,9 vecí v agende „Rob“ a 2 veci v agende „Er“ (exe-
kúcia – rozhodnutia). V roku 1997 vydal mesačne v priemere 324,7 poverení na vý-
kon exekúcie, čo je viac ako 2 a pol násobok normy výkonnosti, resp. zaťažnosti
sudcu okresného súdu na tomto úseku. Okrem toho vybavil mesačne v priemere
26,5 vecí v agende „E“, 18,2 vecí v agende „Er“ a 1,6 vecí v agende „Cb“ – aj to len
preto, lebo ju vybavoval len do konca marca roku 1997 (inak by bola jeho priemerná
mesačná výkonnosť i na tomto úseku za rok 1997 vyššia). Vtedy nastúpil na Okresný
súd [REDAKOVANÉ] pracovať sudca JUDr. [REDAKOVANÉ], podpredseda okresného súdu,
ktorý prevzal uvedenú agendu. V roku 1998 vydal mesačne v priemere 157,3 pove-
rení na výkon exekúcie a okrem toho mesačne vybavil v priemere 22,9 vecí v agende
„Er“, 6,9 vecí v agende „Nr“ a 33,2 vecí v agende „R“. V roku 1999 vydal mesačne
v priemere 162,8 poverení na výkon exekúcie, v agende „Er“ vybavil v priemere 39,5
vecí, v agende „E“ v priemere 44,6 vecí, 18,9 vecí v agende „R“, ale aj v agende „Cb“
vypobil mesačne v priemere 7,5 vecí, i keď len od 1. apríla 1999 do 31. decembra
1999. V roku 2000 vydal mesačne v priemere 214,6 poverení na vykonanie exekúcie,
okrem toho vydal mesačne v priemere 25,2 rozhodnutí v agende „Er“, ale aj v agen-
de „Cb“ priemerne mesačne vybavil 13,2 vecí, čo je viac, ako stanovovala norma
mesačnej výkonnosti sudcu, pretože v tom čase mal na uvedenom úseku pridelený
na vybavovanie iba polovičný nápad vecí. V tom istom roku mal priemerný mesačný
nápad aj v agende „Nr“ 29,4 vecí. Pokiaľ ide o rok 2001, vydal mesačne v priemere

209,3 poverení na vykonanie exekúcie, v agende „Er“ vydal mesačne v priemere 28,4 rozhodnutí, v agende „Nr“ vybavil v priemere 1,7 vecí mesačne, ale i v tomto roku ešte vybavoval aj agendu z obchodného úseku „Cb“ z nápadu z predchádzajúceho roka a vybavil celkom 58 vecí, ktoré mu boli ponechané. Keď videl nárast agendy, snažil sa zvládnuť jej vybavovanie aj prácou mimo pracovnej doby, pracoval aj doma, chodil do práce aj cez víkendy, no napriek tomu nemohol „stihnúť tento nápad“. Napokon, určenú normu mesačnej výkonnosti prevyšoval možno o 2 až dva a pol krát. V roku 2002 bol pol roka práceneschopný a po návrate do práce 15. júla 2002 (pondelok) „našiel množstvo vecí, ktoré bolo treba vybaviť, ako aj ...vecí, ktoré mu prišli z kalendára, pokračoval nápad vecí...“, no i napriek tomu v roku 2002 vydal v priemere mesačne 120,5 vecí a vybavil v agende „Er“ mesačne v priemere 32,8 vecí.

Pokiaľ ide o prerozdelenie agendy, sudca Mgr. [redacted] uviedol, že v súvislosti s prípravou rozvrhu práce na rok 2001 si sudcov vybavujúcich exekučnú agendu – teda jeho a sudkyne JUDr. [redacted] a JUDr. [redacted] zavolať podpredseda Okresného súdu [redacted] a JUDr. [redacted] a vyzval ich, aby sa dohodli, ktorí dvaja z nich budú vybavovať exekučnú agendu na plný výkon (dovtedy traja vybavovali tieto veci na polovicu). Došlo medzi nimi k vzájomnej dohode, že v budúcnosti budú túto agendu vybavovať na plný výkon dvaja sudcovia, on a sudkyňa JUDr. [redacted] (to bolo skutočným dôvodom, prečo prestal v roku 2001 vybavovať agendu „Cb“, nie jeho nízka výkonnosť na tomto úseku, ako tvrdí navrhovateľ – predseda Okresného súdu [redacted]).

„Exekučnú agendu“, ktorú vybavoval, nie je možné podľa sudcu Mgr. [redacted] zjednodušovať a označovať paušálne za ľahkú, o čom svedčia napríklad aj rozsiahle rozhodnutia, ktoré ním (či inými sudcami) na tomto úseku boli vydané. Tie dostatočne svedčia, že ide neraz o veci náročné na vybavenie tak z hľadiska odbornosti, ako i z hľadiska časovej náročnosti na ich spracovanie (a navyše sú i veľmi početné). Po nadobudnutí účinnosti Exekučného poriadku na strane sudcov nebol ani dostatok skúseností s jej vybavovaním, ani výkladu, prax bola nejednotná a nápad takýchto vecí bol vysoký. To všetko jeho prácu sťažovalo. Napokon, aj keby sa vychádzalo z odporúčaných noriem (limitov) mesačnej výkonnosti sudcov pôsobiacich na tomto úseku, celkové údaje o počte vecí, ktoré mu boli pridelené a ktoré vybavil (údaje o jeho výkonnosti), by i po prepočítaní stanoveným koeficientom potvrdili, že v porovnaní so sudcami pôsobiacimi na iných úsekoch (civilnom a obchodnom) bol preťažený.

Na otázku, či predsedu Okresného súdu [redacted] (prípadne podpredsedu) písomne alebo ústne upozornil v zmysle § 30 odsek 4 zákona č. 385/2000 Z.z. na preťaženosť a na hrozbu priesťahov, sudca Mgr. [redacted] uviedol, že ústne pri každej novej príležitosti upozorňoval – najmä podpredsedu JUDr. [redacted] a predsedu okresného súdu JUDr. [redacted] na to asi trikrát upozornila aj písomne, „ale nič sa nestalo“. Viackrát to odznelo aj na pracovných poradiach (zápisnice z pracovných porád sa podľa jeho tvrdenia nepísali). To, či mu boli veci pridelené v súlade s rozvrhom práce okresného súdu na príslušný rok, nevie posúdiť, nemôže to ani potvrdiť, ani vyvrátiť.

Pokiaľ ide o ostatné príčiny priesťahov a prekážky v práci, okrem tých, o ktorých sa zmienil vo svojom písomnom vyjadrení i v predchádzajúcej časti výpovede (práceneschopnosť), žiadne iné prekážky v práci nemal, i keď za prekážku, ktorá mu bránila v plynulejšom a rýchlejšom vybavovaní agendy, považuje aj to, že na okresnom súde „nebola poriadna evidencia vecí, že neboli na súde riadne vybavení vý-

počtovou technikou", i keď „sám vyvíjal aktivity v tomto smere“. Existujúci systém vedenia justičnej štatistiky, výkazníctva a evidencií považuje za veľmi nedokonalý a neúplný. Sudcom na úseku, na ktorom pôsobí, nedovoľuje včas spoznať, že v niektorých z vecí dochádza k dlhším prietahom. „Pokiaľ nepozrie do konkrétneho spisu, ktorý sa nemusí včas vrátiť pri obehu spisov, ani nemusí zistiť, že dochádza k prietahom, ani to, aké dlhé sú prietahy, pretože existujúce výkazy a štatistiky tieto údaje nevykazujú“. „Pod jednou spisovou značkou, v jednom spise sa nachádzajú viaceré návrhy týkajúce sa toho istého exekučného konania, pričom výkazníctvo eviduje len návrhy na zastavenie (konania) a námietky proti exekúcii“, no „okrem toho však treba rozhodovať o množstve návrhov, napr. povereniach na vykonanie exekúcie, o návrhu na odklad exekúcie, schválenie dražobného príklepu, schválenie rozvrhu výťažku dražby, o ustanovení opatrovníka a podob.“ Istú príčinu, ktorá spomaľovala prácu sudcov, „vidí aj v činnosti kancelárie, najmä pokiaľ ide o zmeny zapisovateľiek, o dĺžku opisu a potrebu dohliadať na správnosť opisu“. Pretože existujúca justičná evidencia a výkazníctvo na úseku, na ktorom pôsobí, neumožňujú dostatočný prehľad o stave vybavovania konkrétnych vecí na tomto úseku, „domnieva sa, že keď podpredseda JUDr. [redacted] šiel robiť previerku, musel si nechať v kancelárii urobiť prehľad starých vecí“, no keď on „požiadal vedúcu kancelárie Er ([redacted]) ktorá je na Okresnom súde [redacted] vedúcou kancelárie oddelenia „Er“ – č.l. 72), aby aj jemu aspoň raz za dva mesiace predložila prehľad najstarších vecí, odpovedala mu, že je to veľmi pracné, lebo aj JUDr. [redacted] to robili ručne – možno i dva dni“. Na otázku, ako si potom zaisťoval prehľad o stave konania a dĺžke vybavovania vecí, ktoré mu boli podľa rozvrhu práce pridelené, či ho napríklad zisťoval podľa príslušných registrov, sudca Mgr. [redacted] odpovedal, že „registre pre pracovnú zaťaženosť z tohto hľadiska neskúmal“ a stav vybavovania agendy „zisťoval z výkazov, prípadne keď mu bol spis predložený, alebo ak mu došlo nejaké podanie resp. pošta, písomnosti, ktoré si vyžiadal, podania účastníkov...“. Na otázku, či v niektorej z vecí, ktorých sa týkajú výsledky previerok vykonaných v septembri 2001 a októbri – novembri 2002, sa stalo, že by mu kancelária okresného súdu spisy v týchto veciach vôbec nepredložila, resp. že by mu ich predložila s prietahmi, sudca Mgr. [redacted] uviedol, že na takýto prípad si nepamätá a pri množstve agendy, ktorú vybavuje, nemôže uviesť, či (a v ktorých veciach) mu spisy kanceláriou boli, alebo boli predložené“ a „pokiaľ ide o 57 vecí z prvej previerky, tie nevedel dovtedy ani identifikovať“. „Pokiaľ ide o tzv. kalendárovanie vecí, toto využíval, ale či mu kancelária naozaj spisy predložila v stanovenej lehote, to posúdiť nemôže“. „Spisy skladoval v celých hromadách, v skrinách, na stole a ostatnom nábytku, po zemi a takýto stav je aj dnes“. A napokon na otázku, prečo pripustil vo veciach, ktorých sa týkajú kontrolné zistenia, i niekoľkoročné prietahy v konaní, sudca Mgr. [redacted] uviedol, že to bolo spôsobené jeho „preťaženosťou a vybavovaním rovnako naliehavých iných vecí, práceneschopnosťou v dôsledku jeho zlého zdravotného stavu“ (č.l. 46-52, 77).

JUDr. [redacted] podpredseda Okresného súdu [redacted] ako svedok predovšetkým potvrdil správnosť kontrolných zistení uvedených v správach o previerkach plynulosti konania, ktoré boli v oddelení sudcu Mgr. [redacted] „37 Er“ a „38 Er“ vykonané v období od 24. septembra 2001 do 28. septembra 2001 a následne v období od 21. októbra 2002 do 31. októbra 2002 a vzápätí od 8. novembra 2002 do 18. novembra 2002, ako aj v ich prílohách (č.l. 4-6, 8-11). Obe previerky totiž vykonal on. Funkciu podpredsedu Okresného súdu [redacted] vykonáva od marca 1997 a podľa rozdelenia práce do jeho pôsobnosti patrí aj vykonávanie konaní, resp. výkon štátnej správy súdov na uvedenom úseku, vrátane vykonávacieho

konania podľa Exekučného poriadku. Z toho mu vyplývala povinnosť dohliadať na tomto úseku aj na rýchlosť a plynulosť konania na Okresnom súde [redacted] Sudca Mgr. [redacted] ňom pôsobil od začiatku účinnosti Exekučného poriadku a od augusta 1997, kedy na ich okresný súd nastúpila pracovať sudkyňa JUDr. [redacted] vybavovali exekučnú agendu títo dvaja sudcovia na polovicu. V auguste 1997 bolo nevybavených ešte len 135 námietok proti exekúcii, boli rovnako staré a medzi sudcov Mgr. [redacted] a JUDr. [redacted] boli rozdelené presne na polovicu. Oni dvaja vybavovali exekučnú agendu do mesiaca júna 1999, kedy k nim nastúpila pracovať nová sudkyňa JUDr. [redacted] a odvtedy, vrátane roku 2000, uvedenú agendu vybavovali všetci títo traja sudcovia spoločne. Počnúc rokom 2001 ju zase vybavovali už len dvaja sudcovia – Mgr. [redacted] a JUDr. [redacted] no od júla 2001 ju začala vybavovať ešte i ďalšia sudkyňa Mgr. [redacted] ktorá ju však vybavovala len na polovicu (svojho nápadu). I v roku 2002 uvedenú agendu sudcovia Mgr. [redacted] a JUDr. [redacted] vybavovali v plnom rozsahu a sudkyne Mgr. [redacted] a JUDr. [redacted] len na polovicu. V rámci vykonávania dohľadu nad touto agendou venoval osobitnú pozornosť vybavovaniu námietok proti exekúcii, „pretože jednak išlo o prvé rozhodnutie súdu v exekučnom konaní, jednak svojím významom mohla táto etapa (konania pred súdom) významne ovplyvniť dĺžku ďalšieho exekučného konania“. Preto ako podpredseda okresného súdu priebežne, vlastne každý mesiac, na základe prehľadu nevybavených vecí, ktorý dostával od vedúcej kancelárie [redacted] sledoval rýchlosť rozhodovania o námietkach proti exekúcii. Vtedy sa riadili opatrením bývalého predsedu Krajského súdu [redacted] ktoré stanovovalo na rozhodnutie o námietkach lehotu 60 dní, čo doposiaľ „nikto nezrušil a doteraz sa to považuje za úzus, i keď ide o lehotu nereálnu vzhľadom na vysoký nápad týchto vecí“. Už od roku 1999, zhruba s ročnou periodicitou, vykonával aj previerky vybavovania námietok proti exekúciám a v rokoch 1999 a 2000 takéto previerky vykonával aj v agende rozhodovania súdu o návrhoch na zastavenie exekúcie. Už v roku 1999 takto zistil, že rozhodovanie o námietkach proti exekúcii sa uskutočňuje s prieťahmi vyššie dvoch rokov. O previerke konanej v roku 1999 nebola vyhotovená správa, ani na jej podklade neboli vykonané žiadne konkrétne opatrenia, no už vtedy zistil, že prieťahy v konaní sa vyskytujú najmä v oddelení sudcu Mgr. [redacted]. Ďalšia previerka bola vykonaná v mesiaci jún roku 2000, z ktorej bola už vyhotovená aj správa. Na jej podklade môže uviesť, že sa preverovalo 33 vecí, v ktorých nebolo o námietkach proti exekúcii rozhodnuté dlhšie ako dva roky, a 37 vecí, v ktorých nebolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie exekúcie. Z tohto počtu sa len 4 veci týkali oddelenia sudkyne JUDr. [redacted] teda 29, v ktorých nebolo rozhodnuté o námietkach proti exekúcii, patrilo do oddelenia sudcu Mgr. [redacted] pričom všetkých 37 vecí, v ktorých nebolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie exekúcie, bolo z oddelenia sudcu Mgr. [redacted]. To vyjadruje i skutočnosť, akou mierou sa títo dvaja sudcovia podieľali na prieťahoch v konaní vo veciach, v ktorých nebolo o veci rozhodnuté dlhšie ako dva roky. Už na podklade výsledku tejto previerky bola sudcovi Mgr. [redacted] udelená písomná výtka. Potom nasledovali previerky vykonané v septembri roku 2001 a v októbri resp. novembri roku 2002, ktorých výsledok bol podkladom pre podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania v tejto veci. Obe vykonal on, kontrolné zistenia z týchto previerok sú zhrnuté v správach o výsledku týchto previerok, na ktorých obsahu trvá a nemá na ňom nič čo zmeniť alebo doplniť. U sudcov (pričom mal na mysli najmä sudkyňu JUDr. [redacted]) previerku s uvedeným zameraním nevykonával, a to preto, lebo títo sudcovia nemali také staré veci, teda veci, v ktorých o námietkach

proti exekúcii nebolo rozhodnuté dlhšie ako tri roky. Previerky vykonával tak, že na jeho pokyn mu vedúca kancelárie [redacted] predložila zoznam najstarších vecí, v ktorých nebolo o námietkach proti exekúcii rozhodnuté dlhšie ako tri roky. Nevie, odkiaľ vedúca kancelárie vzala spisy, resp. čerpala poznatky, o ktoré veci ide. Predpokladá, že z príslušného registra a z evidenčných pomôcok, ktoré – ako vie – kancelária vedie, a „je v nich uvedené, kedy námietky napadli a kedy boli rozhodnuté“, on dal vedúcej kancelárie [redacted] iba požiadavku, „aby mu urobila zoznam nevybavených námietok a dal podmienku, aby išlo o nevybavené námietky staršie ako tri roky“. Pokiaľ vie, tieto skutočnosti vyplývajú aj z príslušného registra „Er“. Nemá vedomosť o tom, že by sa sudca Mgr. [redacted] či iný sudca, ktorý vybavuje túto agendu, zaujímal o zápisy v tomto registri. Výber vecí na previerku teda nebol náhodný, naopak, bol cielený a zameraný na najstaršie veci, staršie ako tri roky. Menovité prehľady nevybavených vecí podľa spisových značiek, vyhotovené na účely previerok, boli dávane i konkrétnym sudcom, „nebolo to tajné“. Na otázku, prečo potom bol zoznam konkrétnych vecí, v ktorých sa zistili preťahy v jeho postupe previerkou vykonávanou v dňoch 24. až 28. septembra 2001 (č.l. 5-6), sudcovi Mgr. [redacted] podľa jeho vyjadrenia doručený až 7. januára 2003, teda až spolu s odpisom návrhu na začatie disciplinárneho konania, ktorý mu navyše zaslal až disciplinárny súd (č.l. 13), svedok JUDr. [redacted] na vysvetlenie uviedol, že „nie je žiadna zákonná povinnosť takýto prehľad sudcovi doručovať a napokon na napomenutí z 3. 12. 2001 je uvedená spisová značka, podľa ktorej by mohol nahliadnuť do príslušného spisu, kde bol prehľad obsiahnutý“. Na otázku, prečo napomenutie predsedu Okresného súdu [redacted] z 3. decembra bolo sudcovi Mgr. [redacted] doručené až 22. marca 2002 (č.l. 7), svedok na vysvetlenie uviedol, že tak tomu bolo z dôvodu jeho dlhodobej práceneschopnosti „a nebolo zvykom posilať takéto písomnosti poštou“. Pokiaľ ide o spomínaný zoznam (vecí starších ako 3 roky), kancelária ho vyhotovovala len na účely týchto previerok. Pokiaľ sa zmieňoval o mesačnom prehľade nerozhodnutých námietok, na podklade ktorého mesačne sledoval rýchlosť konania v exekučných veciach, išlo len o celkový súhrn vecí (u každého sudcu osobitne), v ktorých o námietkach proti exekúcii ešte nebolo rozhodnuté, nie o menovitý prehľad (zoznam) vecí podľa spisových značiek (aký mu kancelária vyhotovovala na účely previerok). Mesačné výkazy vybavovania exekučnej agendy obsahovali tiež len celkové údaje o počte námietok, ktoré v danom mesiaci sudcovi napadli, a o celkovom počte námietok, ktoré sudca v tomto mesiaci vybavil. Na otázku, či kancelária pre sudcov ich súdu vyhotovuje (a predkladá im) s určitou periodicitou, napríklad mesačne, štvrťročne alebo aspoň ročne prehľady resp. zoznamy konkrétnych vecí, z ktorých by bol zrejmy čas ich nápadu na súd a čas (stav) ich vybavenia, a z ktorého by sudca mohol zistiť, ktoré z nich ešte neboli vybavené, resp. ktoré sú najstaršie z celkového počtu nevybavených vecí a po akú dobu neboli vybavené (aká je v nich dĺžka konania na súde), svedok JUDr. [redacted] uviedol, že takéto prehľady či zoznamy sa nevyhotovujú, ale sa domnieva, že sudca si určitou organizáciou práce môže zaistiť takýto prehľad svojich vecí podľa času ich nápadu na súd (a dĺžky konania pred súdom). Sudcovia na civilnom a obchodnom úseku ich okresného súdu však dostávajú mesačné prehľady nevybavených vecí, „harmonogram nevybavených, nerozhodnutých vecí, zoradených podľa ročníkov a spisových značiek“, a to vo forme zoznamu konkrétnych vecí, označených spisovými značkami a rozdelených podľa dĺžky konania na súde, teda podľa doby, po ktorú vo veci trvá konanie pred súdom, či trvá dlhšie ako dva roky, resp. dlhšie ako jeden rok. Sudcovia vybavujúci na ich okresnom súde exekučnú agendu, takýto prehľad nimi vybavovanej agendy však nedostávajú, i keď „každý sudca, na každom

úseku (činnosti ich súdu) dostane mesačne (súhrnný) harmonogram nevybavených, nerozhodnutých vecí, zoradených podľa ročníkov a spisových značiek".

Svedok JUDr. [redacted] sa vyjadril aj k tvrdeniu sudcu Mgr. [redacted] že ho viackrát ústne pri rôznych príležitostiach upozorňoval na preťaženosť a že veci nebude môcť vybaviť bez prieťahov a že sudkyňa JUDr. Janka Mičková predsedu Okresného súdu [redacted] viackrát na túto skutočnosť upozornila aj písomne. Svedok JUDr. [redacted] uviedol, že je pravda, že Mgr. [redacted] JUDr. [redacted] ale aj ostatní sudcovia okresného súdu v rámci osobných rozhovorov mnohokrát upozorňovali na svoju preťaženosť konkrétnymi vecami a pokiaľ vie, sudkyňa JUDr. [redacted] mala predsedu okresného súdu JUDr. [redacted] upozorniť aj písomne, ale na otázku, ako on i predseda okresného súdu JUDr. [redacted] na tieto upozornenia reagovali, zvlášť ak upozornenia boli podané písomnou formou, svedok JUDr. [redacted] odpovedal, že na ne reagovali „štandardne ako vo všetkých takýchto prípadoch, vzali ich na vedomie, pretože počty sudcov okresných súdov určuje MS SR a štátna správa súdov nemá žiadnu inú možnosť riešiť otázky preťaženia sudcov zvýšením ich počtu".

Svedok JUDr. [redacted] potvrdil, že agenda „Cb“ sudcovi [redacted] skutočne nebola odňatá pre nedostatočný výkon, „je pravda, išlo o vec dohody ... i keď motivovanej u neho nižšou výkonnosťou v agende Cb v porovnaní s ostatnými sudkyňami pôsobiacimi na úseku Cb". Taktiež potvrdil i to, že aj podľa jeho vedomostí sudca Mgr. [redacted] dochádzal do práce a pracoval aj v dni pracovného voľna, „cez víkendy“, „ale ako často to bolo, nevie, neevidovali to“. Na adresu pracovnej morálky sudcu Mgr. [redacted] sa svedok JUDr. [redacted] vyjadril tiež kladne. Vie, že „pokiaľ nečerpá dovolenku alebo nie je práceneschopný, je na pracovisku“, využíva teda fond pracovného času na plnenie pracovných úloh a spĺňa podmienky „vo vzťahu k orientačnému ukazovateľu výkonnosti“. Navyše – „podľa jeho názoru i podľa názoru ostatných sudcov i exekútorov Mgr. [redacted] je „špičkový odborník na exekučné konanie“. Na otázku, či vie o nejakom objektívnom dôvode, ktorý bol príčinou prieťahov v postupe Mgr. [redacted] svedok JUDr. [redacted] odpovedal, že žiadna takáto objektívna prekážka mu nie je známa (okrem neprítomnosti v práci zo zdravotných dôvodov) a domnieva sa, že „prieťahy sú vecou jeho zlej organizácie práce v tomto oddelení“. Súčasne potvrdil, že sudca Mgr. [redacted] bol skutočne práceneschopný od 23. novembra 2001 do 31. decembra 2001, potom čerpal do 7. januára 2002 dovolenku, od 22. januára 2002 do 15. júla 2002 bol znovu dlhodobo práceneschopný a od 26. augusta 2002 do 30. augusta 2002 znovu čerpal dovolenku (č.l. 77-82).

Sudkyňa JUDr. [redacted] ako svedkyňa potvrdila, že predsedu Okresného súdu [redacted] JUDr. [redacted] doposiaľ celkovo štyrikrát podľa § 30 odsek 4 zákona č. 385/2000 Z.z. písomne upozornila na preťaženosť konkrétnou agendou a na nebezpečenstvo vzniku prieťahov, z toho dvakrát v roku 2001, raz v roku 2002 a naposledy ho na to upozornila v apríli 2003. Vtedy podali takéto upozornenia viacerí sudcovia okresného súdu. Ďalej uviedla, že niekedy koncom roku 2000 sa na pracovnej porade u podpredsedu Okresného súdu [redacted] JUDr. [redacted] na ktorej sa zúčastnila aj ona a taktiež i sudcovia Mgr. [redacted] vič a JUDr. [redacted] na návrh vedenia okresného súdu dohodli na novom rozdelení agendy. Dovtedy totiž všetci traja vybavovali agendu „Er“ i „Cb“. Bola im daná ponuka, aby sa medzi sebou dohodli, ktorí dvaja z nich budú naďalej vybavovať len exekučnú agendu „Er“, a tak sa dohodli, že ju bude vybavovať ona spolu s Mgr. [redacted]. Pretože chcela i naďalej pojednávať, čo pri vybavovaní exe-

kučnej agendy nie je možné, ponechala si naďalej aj časť vecí z obchodnej agendy – asi 200 vecí „Cb“ z nápadu z roku 2000.

Na otázku, ako si ona zabezpečuje prehľad o dĺžke konania pred súdom vo veciach, ktoré vybavuje, svedkyňa JUDr. [REDAKOVANÉ] uviedla, že takýto prehľad si zabezpečuje „osobitným systémom ukladania spisov podľa mesiacov, podľa toho, kedy spis na súd napadol, podľa mesiaca a roka“. Došla totiž na to, že ukladanie spisov podľa spisových značiek jej takýto prehľad o stave vybavovania svojej agendy neurobí. Ide totiž skutočne o veľmi veľký počet vecí, v ktorých je len ťažko si zaistiť prehľad o stave ich vybavovania. „I ona spisy skladuje v kancelárii, ktorú má celú zapratanú spismi“.

Svedkyňa JUDr. [REDAKOVANÉ] sa vyjadrila i k otázke využívania fondu pracovného času zo strany sudcu Mgr. [REDAKOVANÉ] a aj ona potvrdila, že sa snažil vybavovať veci aj na úkor svojho pracovného voľna – po pracovnej dobe a v dni pokoja. Uviedla, že sudca Mgr. [REDAKOVANÉ] pracovnú dobu podľa jej poznatkov „jednoznačne využíval“ na plnenie pracovných úloh a „je tam stále dlhšie ako ona“, „to môže potvrdiť“ a „raz ho i sama stretla na pracovisku v nedeľu dopoludnia a od kolegov vie, že viackrát chodil cez vikendy do práce“ (č.l. 83-84).

Sudca Mgr. [REDAKOVANÉ] na svoju obhajobu predložil disciplinárnemu súdu aj viaceré listinné dôkazy. Okrem listinných dôkazov, ktoré už boli spomenuté, boli na ústnom pojednávaní vykonané i ďalšie listinné dôkazy. Treba spomenúť tiež sudcom Mgr. [REDAKOVANÉ] predložený list predsedu Krajského súdu v Košiciach, č. Spr 1048/00 z 9. júna 2000 predsedom okresných súdov v obvode Krajského súdu Košice (č.l. 57-58), ktorým im oznamuje nový spôsob štatistického vykazovania nápadu a vybavovania exekučnej agendy „Er“ (a výkonnosti sudcov na tomto úseku) a zasiela im za týmto účelom nové tlačivo mesačného výkazu týkajúceho sa agendy vedenej v registri „Er“, spolu s vysvetlivkami (č.l. 59-60), kópiu listu bývalého štátneho tajomníka Ministerstva spravodlivosti SR č. 112/99-50 z 1. februára 1999 predsedovi Krajského súdu v Košiciach na č.l. 61, ktorým ho oboznamuje so zmenami v spôsobe sledovania výkonnosti sudcov okresných súdov a normami a prepočítavacími koeficientmi odporúčanej výkonnosti (zaťažnosti) sudcov okresných súdov na jednotlivých úsekoch ich činnosti, vrátane tabuliek na jej sledovanie (č.l. 62-63) a napokon list predsedu Celorepublikovej rady Združenia sudcov Slovenska ministromi spravodlivosti SR zo 7. apríla 2003 na č.l. 64 spisu, ktorým ho okrem iného žiada o prešetrenie situácie na Okresnom súde [REDAKOVANÉ] ktorého sudcovia sa obrátili na CR ZSS so žiadosťou o pomoc a upozornili na kritický stav obsadenosti tohto okresného súdu sudcami. V dôsledku jeho nedostatočnej obsadenosti totiž hrozia značné preťahy v konaní na jednotlivých úsekoch činnosti okresného súdu, pretože sudcovia pri existujúcom obsadení a preťažení konkrétnou agendou nie sú schopní zvládnuť vybavovanie tejto agendy v primeranom čase.

Sudca Mgr. [REDAKOVANÉ] na ústnom pojednávaní 11. apríla 2003 (č.l. 50) namietal aj navrhovateľom uvádzané údaje o jeho pracovnej zaťažnosti a výkonnosti (č.l. 21). Menovite namietal, že navrhovateľom uvádzané údaje sú nepresné a neúplné, pretože v roku 1998 v agende „E“ nemá byť uvedený výkon 55 vecí, ale až 342 vecí, v agende „Ern“ má byť namiesto 106 uvedených 112 vecí a navyše chýba údaj o jeho výkone v agende „Erz“, v ktorej mal v roku 1998 vybaviť 124 vecí „zastavením“. Za rok 1999 je v agende „Ern“ nesprávne uvedený výkon 44 vecí, lebo v skutočnosti išlo o 54 vecí, a za rok 1999 chýba údaj o jeho výkone v agende „Nr“, kde mal vybaviť tiež 368 vecí, a v agende „E“, v ktorej mal v tomto roku vybaviť 315 vecí. Pokiaľ ide o rok 2000, v agende „Er“ je nesprávne uvedený výkon 1943 vecí, správne má byť uvedené 2018 vecí, v agende „Ern“ má byť namiesto 45 uvedených

47 vecí a chýba údaj o tom, že v tomto roku mal vybaviť aj v agende „Nr“ 277 vecí. Okrem toho je za rok 2000 nesprávne uvedený aj údaj o počte rozhodnutých vecí v agende „Cb“ – namiesto 123 má byť uvedené 125 vecí. A napokon za rok 2001 chýba ešte údaj o počte vecí vybavených z predchádzajúceho roka, pretože v tejto agende mal vybaviť celkom 58 vecí.

Disciplinárny súd na preverenie týchto námietok vyžiadal od navrhovateľa doplňujúce vyjadrenie (č.l. 67), avšak ten zotrval na svojich pôvodných tvrdeniach (č.l. 71). Poukázal na to, že údaje o celkovej zaťažnosti a výkonnosti sudcu Mgr. [redacted] uvedené v jeho písomnom vyjadrení z 15. januára 2003 (na č.l. 21), boli v celom rozsahu čerpané z oficiálnej justičnej štatistiky, vedenej podľa metodiky Ministerstva spravodlivosti SR, a z mesačných výkazov o výkone jednotlivých sudcov. Navyše, pre potreby MS SR sa až do roku 2001 vôbec nevykazovali „vybavené námietky a počty zastavených exekúcií, tieto boli evidované výlučne pre potrebu Okresného súdu [redacted] (v záujme sledovania zaťažnosti sudcov konkrétnej agendou). Vlastná „štatistika“ sudcu (Mgr. [redacted]) preto podľa mienky navrhovateľa „nie je a nemôže byť rozhodujúca pre posúdenie výkonnosti z pohľadu štátnej správy súdov“ (č.l. 71).

Sudca Mgr. [redacted] vo svojom písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania (č.l. 27) i vo svojej výpovedi na ústnom pojednávaní disciplinárneho súdu (č.l. 53-55) namietať i niektoré kontrolné zistenia, ale len vo vzťahu k 18-tim veciam z tých, ktoré boli predmetom previerok, menovite vo veciach vedených na Okresnom súde [redacted] pod sp. zn. Er 1955/97, Er 2858/97, Er 182/98, Er 685/98, Er 915/98, Er 916/98, Er 787/98, Er 857/98, Er 800/98, Er 1667/97, Er 1003/98, Er 380/96, Er 557/96, Er 948/97, Er 1630/97, Er 2564/97, Er 733/98, Er 2998/98.

Disciplinárny súd si spisy v týchto veciach zadovážil a na ústnom pojednávaní 11. apríla 2003 vykonal dokazovanie aj čítaním obsahu týchto spisov (č.l. 53-55).

Z dokazovania vyplynulo, že niektoré z uplatnených námietok sudcu Mgr. [redacted] boli opodstatnené (i keď len časť z nich).

Vec sp. zn. Er 685/98 na Okresný súd [redacted] napadla dňa 20. mája 1998. Správa o previerke zo septembra 2001 ju radí medzi tie, v ktorej bol sudca Mgr. [redacted] nečinný po dobu viac ako 2 roky a správa o následnej previerke z októbra – novembra 2002 ju radí medzi 24 vecí, v ktorých sudca Mgr. [redacted] ešte stále nerozhodol o námietkach proti exekúcii. Ten však namietať, že už „11.5.1999 a 25.5.1999 došli podania oprávnených o čiastočnom plnení“ (č.l. 27) a na ústnom pojednávaní dodal, že „nejde o prieťahy v materiálnom zmysle, pretože tu zrejme išlo o vymáhanie trov“ (č.l. 53). Z spisu v tejto veci pritom vyplýva, že súdny exekútor okresnému súdu už 11. mája 1999 a 25. mája 1999 predložil podania oprávneného, z ktorých vyplýva, že povinný mu vymáhané plnenie už zaplatil (č.l. 9-13).

Vec sp. zn. Er 733/98 na Okresný súd [redacted] napadla dňa 19. novembra 1998. Správa o následnej previerke z októbra – novembra 2002 ju radí medzi veci, v ktorých Mgr. [redacted] nerozhodol o námietke proti exekúcii po dobu viac ako 3 roky. Ten však už v písomnom vyjadrení namietať, že exekučný titul je sporný, pretože „nebolo rozhodnuté o obnove konania“ vo veci týkajúcej sa exekučného titulu (č.l. 27). Z príslušného spisu vyplýva, že 30. októbra 2001 dal kancelárii pokyn pripojiť súvisiaci spis 19 C 29/93, z ktorého po jeho predložení 20. novembra 2001 zistil, že ešte stále nebolo rozhodnuté o návrhu povinného z 24. novembra 1998 na povolenie obnovy konania v predmetnej veci, o tomto návrhu prebiehalo príslušné konanie (č.l. 11-17).

Obdobná situácia bola i vo veci pod sp. zn. Er 2998/98, ktorá na okresný súd napadla 11. decembra 1998 (návrh exekútora na rozhodnutie o námietkach povinného proti exekúcii). Aj túto vec správa o previerke z októbra – novembra 2002 radi medzi veci, v ktorých Mgr. [redacted] nerozhodol o námietke proti exekúcii po dobu viac ako 3 roky. Aj v tomto prípade sudca Mgr. [redacted] už v písomnom vyjadrení k návrhu na začatie disciplinárneho konania namietal, že „je pochybné, či je exekučný titul vzhľadom na podaný odpor (proti platobnému rozkazu, ktorý mal byť exekučným titulom) právoplatný, súd pokračuje v konaní vo veci samej po podaní odporcu“ (č.l. 27). Z príslušného spisu pritom vyplýva, že sudca Mgr. [redacted] už 18. decembra 1998 preskúmaním spisu 1 Rob 2255/97 zistil, že povinný podal ešte 24. novembra 1997 odpor, pričom ani ďalšími jeho úkonmi nebolo možné včas objasniť, či o odpore proti platobnému rozkazu bolo rozhodnuté (teda či existuje exekučný titul v tejto veci). Až 4. februára 2003 zo spisu 3 Cb zistil, že konanie bolo 17. januára 2003 zastavené v dôsledku späťvzatia žaloby (č.l. 9-13).

Uvedené prípady podľa názoru disciplinárneho súdu nemali byť zaradené do správ z previerok (a ich príloh) a pojaté do zoznamov vecí, ktoré dokumentujú prieťahy, ktorých sa mal sudca Mgr. [redacted] dopúšťať tým, že zavinene po dobu niekoľkých rokov nekonal resp. nerozhodol o námietkach proti exekúcii. V týchto veciach má disciplinárny súd pochybnosti o zavineních prieťahoch, ku ktorým by došlo z jeho strany pri rozhodovaní o takýchto námietkach. Prípadné iné pochybenia sudcu Mgr. [redacted] (než prieťahy) v týchto veciach disciplinárny súd nie je oprávnený skúmať a posudzovať (v tomto smere je viazaný skutkom, ako ho vymedzuje podaný návrh na začatie disciplinárneho konania – pozri § 220 odsek 1 Trestného poriadku, na podklade § 150 odsek 2 zákona č. 385/2000 Z.z.).

Rovnako nie je možné klásť sudcovi Mgr. [redacted] za vinu prieťahy ani vo veci pod sp. zn. Er 948/97, v ktorej tieto prieťahy (tak ako to namietala i sudca Mgr. [redacted] – č.l. 27,54) idú zjavne na vrub účastníka konania (oprávneného).

V ostatných veciach boli námietky sudcu Mgr. [redacted] dôvodné buď len čiastočne (no vo väčšine prípadov bez toho, že by to malo významnejší vplyv na správnosť kontrolných zistení o povahe a dĺžke jeho prieťahov pri rozhodovaní o námietkach proti exekúcii), alebo boli celkom nedôvodné.

Vo veciach pod sp. zn. Er 915/98 a Er 916/98 sudca Mgr. [redacted] napríklad namietal, že o námietkach proti exekúcii už 26. novembra 2002 rozhodol (č.l. 27), čo je síce pravda (č.l. 24,14), avšak to nič nemení na správnosti zistení z prvej previerky jeho práce v októbri 2001 i druhej previerky, konanej v októbri 2002, kedy ešte o námietkach rozhodnuté nebolo.

Vo veciach pod sp. zn. Er 1955/97 a Er 182/98, ktoré boli podľa zistení z previerky uskutočnenej v septembri 2001 zaradené medzi veci, v ktorých Mgr. [redacted] vykonal prvý úkon až po uplynutí doby viac ako 3 roky od nápadu veci na okresný súd (Er 1955/97), resp. konal s prieťahmi dlhšími ako 2 roky (Er 182/98) a v ktorých podľa zistení z následnej previerky z októbra 2002 napriek tomu ešte stále nerozhodol o námietkach proti exekúcii (Er 1955/97), resp. vykonal len tzv. nemeritórne úkony (Er 182/98), sudca Mgr. [redacted] namietal, že na základe jeho pokynov k nim požadovanému doplneniu došlo vo veci Er 1955/97 až 12. októbra 2001, preto ju už nestihol vybaviť. Vlastne hneď od previerky konanej v septembri 2001 bol práceneschopný a do práce nastúpil v podstate až 15. júla 2002. Pokiaľ ide o vec Er 182/98, jeho pokyn z 26. augusta 2002, daný kancelárii okresného súdu, stále ešte nebol splnený (č.l. 27, 53). Chcel tým vlastne povedať, že na zistenia z previerky konanej v septembri 2001 pre neprítomnosť v práci, najmä pre dlhodobú

práceschopnosť v I. polovici roku 2002, nemohol adekvátne reagovať a o námietkach rozhodnúť. Jeho námietky v týchto troch veciach (a podobne i v ďalších podobných veciach) by bolo možné akceptovať, ale len pokiaľ ide o kontrolné zistenia z previerky konanej v októbri 2002. Nič to však nemení na správnosti zistení z previerky vykonanej ešte v septembri 2001. Veď vec sp. zn. Er 1955/97 na Okresný súd [redacted] napadla už 12. januára 1998 a vec Er 2858/97 na okresný súd napadla už 26. januára 1998. Pokiaľ prvý úkon v týchto veciach vykonal až 21. septembra 2001 (č.l. 12,14), zjavne ho vykonal až po uplynutí tri a pol roka od nápadu veci na okresný súd. Podobne i vo veci pod sp. zn. Er 182/98, ktorá na okresný súd napadla 20. apríla 1998. V nej síce vykonal prvý úkon už 6. mája 1998 (č.l.12), ale ďalší až 26. augusta 2002 (č.l. 13), po štyroch rokoch.

Aj voči kontrolným zisteniam vo veci pod sp. zn. Er 2564/97 sudca Mgr. [redacted] namietal, že v období, keď boli požadované materiály doplnené, bol práceschopný (č.l. 54). Vec na Okresný súd [redacted] napadla 26. marca 1998 a výsledok previerky vykonanej v septembri 2001 ju radí medzi veci, v ktorých prvý úkon vykonal až po troch rokoch a výsledok previerky vykonanej v novembri roku 2002 ju radí medzi veci, v ktorých Mgr. [redacted] o námietke proti exekúcii nerozhodol podobu dlhšiu ako 4 roky. Skutočnosťou však ostáva, že prvý úkon vo veci vykonal až 21. septembra 2001, bezmála tri a pol roka po jej nápade (č.l. 16). Od 5. decembra 2001, po uskutočnení požadovaného doplnenia (č.l.17-18), vo veci nekonal. I keď sčasti možno zohľadniť prekážky, ktoré mu bránili konať vo veci od vykonania previerky v septembri 2001, na správnosti jej zistení to nič nemení.

Vec sp. zn. Er 1003/98, ktorá na Okresný súd [redacted] napadla 11. augusta 1998, previerka vykonaná v septembri 2001 radí medzi tie, v ktorých sudca Mgr. [redacted] prvý úkon vykonal až po troch rokoch od jej nápadu na okresný súd. Sudca Mgr. [redacted] v písomnom vyjadrení na č.l. 27 namietal, že „22. 2. 2001 bol spis vrátený kvôli vyčísleniu trov“ a na ústnom pojednávaní 11. apríla 2003 námietku upresnil, že „už 20.2.2001 súdny exekútor ..., ako vyplýva z č.l. 7 (spisu) ... oznámil písomne, že oprávnený zobral späť návrh na začatie exekúcie, preto sa námietky stali bezpredmetné“. Je síce pravda, že súdny exekútor súdu 20. februára 2001 písomne oznámil, že oprávnený berie návrh na začatie exekúcie späť (č.l. 7), no súčasne je pravdou i to, že sudca Mgr. [redacted] od podania návrhu – od 11.8.1998 – dovtedy už vyše 2 a pol roka nekonal a prvý úkon vykonal až 25. septembra 2001 (č.l. 9), po troch rokoch.

Vo veci Er 380/96 sudca Mgr. [redacted] opodstatnene namietal v zozname na č.l. 11 uvedený dátum jej nápadu na Okresný súd [redacted] (5.8.1996), uvádzajúc, že vec v skutočnosti na okresný súd napadla až 19. februára 1997 (č.l. 5, 27). Výsledok previerky z novembra 2002 ju radí medzi veci, v ktorých sudca Mgr. [redacted] zavinene nerozhodol o námietkach proti exekúcii po dobu dlhšiu ako 5 rokov. To je síce pravda, ako aj to, že menovaný sudca nepostupoval plynulo, no prieťahy mu je možné klásť za vinu len za obdobie od 9. júla 1999 (č.l. 11), odkedy vo veci nekonal, i keď mu boli podklady, o ktoré požiadal ešte 26. februára 1997 (č.l. 7, 9, 10, 17), doručené.

Vec sp. zn. Er 800/98 výsledky previerky vykonanej v septembri 2001 radia medzi veci, v ktorých bol sudca Mgr. [redacted] nečinný po dobu dlhšiu ako 2 roky a výsledky následnej previerky z októbra 2002 ju radia medzi 24 tých, v ktorých o námietkach nebolo ešte stále rozhodnuté. Sudca Mgr. [redacted] namietal dátum nápadu veci na okresný súd (nie 14. 7. 1998, ale 15. 7. 1998) a že išlo len o námietky proti trovám exekúcie (č.l. 27), resp. že „išlo len o formálne prieťahy, bez materiálneho dopadu na vec“ (č.l. 54). Pravdou však je, že sudca Mgr.

██████████ dal 15. júla 1998 kancelárii okresného súdu úpravu, aby vyžiadala od súdneho exekútora kompletný exekučný spis, ktorý mu bol doručený ešte 30. júla 1998, a odvtedy vo veci nekonal (č.l. 8, 13, 14).

Len správnosť dátumu nápadu námietok na Okresný súd ██████████, avšak bez významnejšieho dopadu na správnosť kontrolných zistení, sudca Mgr. ██████████ namietať napríklad aj vo veci Er 787/98 (č.l. 27).

Na vykonanie ďalších úkonov (26.8.1998 a 5.11.2002) sudca Mgr. ██████████ poukazoval aj vo veci pod sp. zn. Er 857/98 (č.l. 27), ktorá na Okresný súd ██████████ napadla ešte 17. júna 1998 (č.l. 6). Je síce pravda, že v nej 22. júna 1998 a 5. augusta 1998 vykonal dva úkony (č.l. 12,13), no od 7. septembra 1998 (č.l. 14) až do 26. augusta 2002 (č.l. 19), bezmála 4 roky, bol vo veci nečinný a o námietkach nebolo rozhodnuté ani do konania kontrolnej previerky v októbri 2002.

Na adresu veci pod sp. zn. Er 1630/97, ktorá na Okresný súd ██████████ napadla 22. septembra 1997 a výsledok previerky vykonanej v novembri 2002 ju radí medzi tie, v ktorých ešte stále nebolo o námietkach proti exekúcii rozhodnuté ani po uplynutí štyroch rokov, dokonca piatich rokov od nápadu (č.l. 11), sudca Mgr. ██████████ namietať, že „vec bola vybavená inak 31.12.1997 a opäť (bola) predložená 4.2.1998“ (č.l. 27), treba povedať, že sudca Mgr. ██████████ 31. decembra 1997 túto vec skutočne vrátil exekútorovi návrh na rozhodnutie o námietkach (bez toho, že by o nich rozhodol) – na doplnenie plnomocenstva povinného (č.l. 13), pričom vec bola okresnému súdu (po doplnení) predložená znovu na rozhodnutie o námietkach proti exekúcii 4. februára 1998 (č.l. 14). Sudca ešte 3. marca 1998 vyzval exekútora na predloženie kompletného exekučného spisu sp. zn. Ex 1229/97, ktorý mu bol predložený 11. marca 1998 (č.l. 15,16) a odvtedy ostal nečinný. Je pravdou, ako to zistila previerka z novembra 2002, že o námietkach k času jej konania nebolo rozhodnuté viac ako 4 roky.

Na základe všetkých týchto dôkazov, po ich vyhodnotení jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach, disciplinárny súd dospel k nasledovným skutkovým zisteniam a právnym záverom majúč pritom na zreteli aj rozhodnutie disciplinárneho odvolacieho súdu sp. zn. 1 Dso 13/03 zo dňa 19. apríla 2004:

Dôkazmi, ktoré disciplinárny súd vykonal, bolo v rozsahu, ktorý považuje za dostatočný podklad pre svoje rozhodnutie, zistené, že Mgr. ██████████ pôsobil ako sudca na Okresnom súde ██████████ od 12. septembra 1994 a podľa rozvrhu práce tohto okresného súdu v rokoch 1995 a 1996 čiastočne vybavoval sporovú agendu na obchodnom úseku („Cb“), tiež i dožiadania v styku s cudzinou v civilných veciach („Cd“), ale predovšetkým pôsobil na úseku vykonávacieho konania („E“) a o nadobudnutia účinnosti Exekučného poriadku rozhodoval vo veciach podľa tohto zákona („Er“). Spočiatku túto agendu vybavoval sám, no od augusta 1997, kedy na okresný súd nastúpila pracovať sudkyňa JUDr. ██████████, vybavovali exekučnú agendu dvaja na polovicu, a to až do mesiaca júna 1999, kedy na okresný súd nastúpila pracovať nová sudkyňa JUDr. ██████████. Odvtedy, vrátane roku 2000, uvedenú agendu spoločne vybavovali všetci títo traja sudcovia. Počnúc rokom 2001 ju zase vybavovali už len dvaja sudcovia Mgr. ██████████ a JUDr. ██████████, ale len na polovicu svojho nápadu. I v roku 2002 ju sudcovia Mgr. ██████████ a JUDr. ██████████ vybavovali v plnom rozsahu a sudkyne Mgr. ██████████ a JUDr. ██████████ len na polovicu svojho nápadu. Počnúc rokom 2001 sudca Mgr. ██████████ prestal vybavovať agendu obchodného úseku (i keď i v tomto roku ešte dokončieval konanie vo veciach „Cb“ z nápadu z predchádzajúceho obdobia), ale stalo sa tak na základe dohody sudcov pôsobiacich na tomto úseku

s vedením Okresného súdu [redacted] v súvislosti s prípravou Rozvrhu práce Okresného súdu [redacted] na rok 2001. Mgr. [redacted] sa vypracoval na kvalitného sudcu, zo strany svojich kolegov a i súdnych exekútorov uznávaného špecialistu na exekučné konanie, kvalitou svojho rozhodovania i svojou výkonnosťou plne porovnateľného s ostatnými sudcami Okresného súdu [redacted]. Podľa kritérií pre hodnotenie zaťaženia a výkonnosti sudcov okresných súdov, stanovených Ministerstvom spravodlivosti SR, norma priemernej mesačnej zaťaženia a výkonnosti sudcov okresných súdov v tomto období predstavovala na civilnom (občianskoprávnom a obchodnom) úseku 25 vecí mesačne z agendy „C“ a „Cb“ (a tento údaj možno považovať za kritérium pre porovnanie zaťaženia a výkonnosti sudcov okresných súdov aj pokiaľ ide o vybavovanie inej agendy na civilnom úseku), 120 vecí v agende „E“ a „Er“ (prepočítavací koeficient 0,208), 125 vecí z agendy „Nc“ (prepočítavací koeficient 0,200), 130 vecí z agendy „Cd“ (prepočítavací koeficient 0,192), atď. Sudca Mgr. [redacted] ako vyplýva už i z podkladov, ktoré predložil samotný navrhovateľ – tieto priemerné normy mesačnej zaťaženia a výkonnosti sudcov pravidelne (až na rok 2002, kedy bol bezmála pol roka práceneschopný) pravidelne dosahoval a i značne prekročoval (preto disciplinárny súd nepovažoval za potrebné vykonávať ešte ďalšie dokazovanie na preverenie jeho tvrdenia, že jeho mesačné výkony boli ešte vyššie, než uvádza navrhovateľ). Nepočítajúc vybavené veci z agendy „Cd“ (v rokoch 1998 a 1998) a „Nc“ (rok 1999), sudca Mgr. [redacted] (po prepočítaní výkonnosti v agende „E“ a „Er“ – „Ern“, „Erz“, „Erp“ a „Erd“ – prepočítavacím koeficientom 0,208) dosiahol priemernú mesačnú výkonnosť v roku 1998 – 31,98 vecí, v roku 1999 – 33,81 vecí, v roku 2000 až 48 vecí a v roku 2001 – 36,74 vecí. Len v roku 2002 (kedy bol dlhodobo práceneschopný) dosahovala jeho priemerná mesačná výkonnosť iba 14,14 vecí. Nebolo však zistené, že by mu veci boli pridelené v rozpore s rozvrhom práce Okresného súdu [redacted] na príslušný rok. V dôsledku vysokého (a stále narastajúceho) nápadu a s tým súvisiaceho počtu vybavovaných vecí bol však sudca Mgr. [redacted] značne pracovne zaťažený, avšak to isté treba povedať aj na adresu ostatných sudcov okresného súdu pôsobiacich na tomto úseku, menovite najmä na adresu sudkyne JUDr. [redacted], ktorej pracovná zaťaženosť a výkonnosť v rokoch 1998 až 2002 bola ešte vyššia. Sudca Mgr. [redacted] ale na neprimeraný počet pridelených vecí a na nebezpečenstvo, že ich nebude môcť vybaviť bez zbytočných prieťahov, písomne neupozornil predsedu Okresného súdu [redacted] (ako to v tomto období viackrát urobila napríklad sudkyňa JUDr. [redacted]). Disciplinárny súd má však za dokázané, že ho na to – predovšetkým však podpredsedu okresného súdu JUDr. [redacted] – upozorňoval ústne. Tí však (ako to na pojednávaní disciplinárneho súdu ako svedok priznal aj sám JUDr. [redacted]) nevykonali dostatočne účinné opatrenia na nápravu (okrem konštatovania pretrvávajúcich prieťahov v postupe sudcu Mgr. [redacted], ktoré sa zistili už previerkami vykonanými v rokoch 1999, 2000 a ďalšími previerkami, vykonanými v rokoch 2001 a 2002, sa len potvrdili, a okrem výtiek udelených sudcovi Mgr. [redacted] i návrhu na začatie disciplinárneho konania proti nemu, podaného 2.12.2002), predovšetkým pokiaľ ide o personálne posilnenie súdu, i keď v tomto smere i disciplinárny súd uznáva JUDr. [redacted] vyslovenú pripomienku, že objektívne možnosti vedenia okresného súdu na zásadné riešenie problémov SR, resp. od finančných možností štátneho rozpočtu, s ktorými je prípadné zvýšenie počtu sudcov okresných súdov spojené). O tom, že personálne obsadenie Okresného súdu [redacted] sudcami nezodpovedá nápadu vecí a vyvoláva preťaženosť sudcov (i nebezpečenstvo vzniku

prieťahov konaní), napokon svedčí aj list predsedu CR ZSS zo 7. apríla 2003 na č.l. 64, adresovaný ministrovi spravodlivosti SR. Sudca Mgr. [redacted] nedokázal zvládnuť narastajúci počet vecí, a to aj napriek tomu, že do práce riadne dochádzal (nemal súhlas na vykonávanie práce v domácom prostredí), využíval fond pracovného času, dokonca sa snažil vybavovanie svojej agendy zvládnuť aj prácou po pracovnej dobe i v dni pracovného voľna. V rokoch 1998 až do konca roku 2001 mu v práci nebránili žiadne osobitné prekážky. Počtom dní, v ktorých sa zúčastnil na školeniach, seminároch, poradách resp. iných podujatiach mimo pracoviska, resp. v ktorých čerpal dovolenku alebo bol práceneschopný, sa v tomto období osobitne nelíšil od sudkyne JUDr. [redacted] vybavujúcej tú istú agendu (a navyše stále sčasti aj obchodné veci „Cb“). K zlomu došlo až po vykonaní previerky práce jeho oddelenia v septembri 2001. Následne bol od 23. novembra 2001 až do 31. decembra 2001 práceneschopný, hneď vzápätí čerpal 3 dni dovolenky a do práce nastúpil až 7. januára 2002, no už od 21. januára 2002 sa stal opäť práceneschopným a jeho práceneschopnosť trvala nepretržite až do 12. júla 2002 (do práce nastúpil v pondelok 15. 7. 2002). Hneď na to čerpal krátku dovolenku od 26. augusta 2002 do 30. augusta 2002.

Prieťahy v konaní u sudcu Mgr. [redacted] boli zistené už previerkami vykonanými v roku 1999 a 2000, no existencia 135 nerozhodnutých námietok proti exekúcii, ktoré boli po príchode sudkyne JUDr. [redacted] na Okresný súd [redacted] v auguste 1997 medzi nich rozdelené presne na polovicu, a napokon i zistenia z previerok vykonaných v roku 2001 a 2002, svedčia, že vznikajú začali už skôr.

Existenciu prieťahov pri rozhodovaní o námietkach proti exekúcii napokon potvrdili i zistenia z týchto previerok a nenamietal ich ani sám [redacted]

Disciplinárny súd preto na podklade vykonaných dôkazov (po zohľadnení niektorých jeho pripomienok a po úprave skutkových zistení disciplinárneho súdu oproti kontrolným zisteniam a tvrdeniam návrhu na začatie disciplinárneho konania – napríklad pokiaľ ide o veci pod sp. zn. Er 685/98, Er 733/98, Er 2998/98, Er 948/98, Er 1955/97 a Er 2858/97) ale aj na základe právneho názoru disciplinárneho odvolacieho súdu vysloveného v rozhodnutí sp. zn. 1Dso 13/03, zo dňa 19. apríla 2004 súdu dospel k záveru, že Mgr. [redacted] hoci ako sudca Okresného súdu [redacted] bol podľa § 30 odsek 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediach, v znení neskorších predpisov, povinný vykonávať svoje povinnosti sudcu svedomito a v pridelených veciach konať plynulo a bez zbytočných prieťahov, napriek tomu v období rokov 1997 až 2002, s výnimkou doby od 21. januára 2002 do 12. júla 2002, kedy bol dlhodobo práceneschopný, v niektorých veciach v agende „Er“, ktoré mu boli pridelené, konal a rozhodoval so značnými prieťahmi. Napriek tomu, že už previerkou plynulosti konania, ktorú podpredseda Okresného súdu [redacted] v období od 24. septembra 2001 do 28. septembra 2001 vykonal v 57-mich veciach patriacich do súdneho oddelenia „37 Er“, boli zistené prieťahy v jeho postupe, v niektorých z týchto vecí v prieťahoch pokračoval, pričom v čase uskutočnenia ďalšej previerky plynulosti konania v súdnom oddelení „38 Er“, ktorú podpredseda Okresného súdu [redacted] vykonal v období od 21. októbra 2002 do 31. októbra 2002 v 34-och veciach z celkového počtu tých, ktoré boli preverované už i v septembri 2001, ešte stále v 20-tich veciach nerozhodol o námietkach proti exekúcii, menovite vo veciach Er 1633/97, Er 1841/97, Er 1842/97, Er 1843/97, Er 147/98, Er 3359/97, Er 2035/97, Er 1947/97, Er 3304/97, Er 2027/97, Er 182/98, Er 1356/97, Er 1468/97, Er 915/98, Er 916/98, Er 787/98, Er 857/98, Er 800/98, Er 1486/98, Er 1515/97. V 13-tich veciach z tohto počtu pod sp. zn. Er 1633/97, Er 1841/97, Er 1842/97, Er 1843/97, Er 147/98, Er 2035/97, Er 3304/97, Er 2027/97, Er 1356/97, Er 1468/97, Er 915/98,

Er 916/98 a Er 800/98 dokonca nevykonali ani jeden úkon. V rámci uvedenej previerky, ktorá pokračovala i v dňoch 8. novembra 2002 až 18. novembra 2002 preverením ďalších 29-tich vecí z jeho agendy „Er“, bolo pritom zistené, že v nich tiež riadne nekonali. V 8-mich veciach pod sp. zn. Er 1623/97, Er 3390/97, Er 378/98, Er 1592/98, Er 1641/98, Er 2067/98, Er 2711/98 a Er 2857/98 nevykonali žiaden úkon po dobu viac ako tri roky a v 8-mich veciach pod sp. zn. Er 2092/97, Er 2093/97, Er 2094/97, Er 2095/97, Er 1553/98, Er 1687/98, Er 1847/98 a Er 2335/98 nevykonali žiaden úkon, dokonca po dobu viac ako 4 roky. V 9-tich veciach pod sp. zn. Er 1623/97, Er 3390/97, Er 318/98, Er 378/98, Er 1592/98, Er 1641/98, Er 2067/98, Er 2711/98 a Er 2857/98 nerozhodol o námietkach proti exekúcii ani po uplynutí doby tri roky, v 12-tich veciach pod sp. zn. Er 326/96, Er 2092/97, Er 2093/97, Er 2094/97, Er 2095/97, Er 2141/97, Er 1553/98, Er 1605/98, Er 1687/98, Er 1847/98, Er 2335/98 a Er 1630/97 vo veciach nerozhodol ani po uplynutí doby štyri roky a vo dvoch veciach pod sp. zn. Er 219/96 a Er 529/96 vo veci nerozhodol ani po uplynutí doby päť rokov od predloženia námietok na rozhodnutie súdu.

Napriek tomu, že predseda Okresného súdu [redacted] mu na podklade týchto zistení pod sp. zn. Spr 1381/01 dňa 3. decembra 2001 udelil napomenutie podľa § 117 odsek 7 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení neskorších predpisov, v prieťahoch pokračoval aj po skončení pracovnej neschopnosti od mesiaca júl 2002 do októbra - novembra 2002. V čase uskutočnenia previerky plynulosti konania v súdnom oddelení „38 Er“, ktorú vykonali podpredseda Okresného súdu [redacted] v období od 21. októbra 2002 do 31. októbra 2002 v 34-och veciach z celkového počtu tých, ktoré boli preverované už v septembri 2001, ešte stále v 20 veciach nerozhodol o námietkach proti exekúcii, menovite vo veciach Er 1633/97, Er 1841/97, Er 1842/97, Er 1843/97, Er 147/98, Er 3359/97, Er 2035/97, Er 1947/97, Er 3304/97, Er 2027/97, Er 182/98, Er 1356/97, Er 1468/97, Er 915/98, Er 916/98, Er 787/98, Er 857/98, Er 800/98, Er 1486/98, Er 1667/97, Er 1515/97. V štrnástich veciach z tohto počtu pod sp. zn. Er 1633/97, Er 1841/97, Er 1842/97, Er 1843/97, Er 147/98, Er 2035/97, Er 3304/97, Er 2027/97, Er 1356/97, Er 1468/97, Er 915/98, Er 916/98 a Er 800/98 dokonca nevykonali ani jeden úkon.

Disciplinárny súd nepovažoval za dôvodnú obhajobu sudcu Mgr. [redacted] [redacted] že uvedené prieťahy nezavinil, že vznikli výlučne len v dôsledku jeho preťaženia, nedostatočnej evidencie nevybavených vecí na okresnom súde a že na prieťahy zistené previerkou vykonanou v septembri 2001 nemohol včas reagovať, pretože vzápätí od 23. novembra 2001 do 31. decembra 2001 a potom opäť dlhodobu od 21. januára 2002 až do 15. júla 2002 bol práceneschopný, nevedel ani, v ktorých veciach boli prieťahy zistené (a preto by ich nemohol ani odstrániť), lebo správu o výsledku previerky zo septembra 2001 obdržal až 7. januára 2003, spolu s návrhom na začatie disciplinárneho konania, ktorý mu zaslal disciplinárny súd (treba poznamenať, že podľa návratiek poštových doručení, ktoré sú pripojené k č.l.13 spisu, Mgr. [redacted] upovedomenie o začatí disciplinárneho konania, spolu s jeho prílohami, v skutočnosti prevzal až 27. 1. 2003), a že aj napomenutie predsedu Okresného súdu [redacted] č. Spr 1381/01 z 3. decembra 2001 prevzal až 22. marca 2002, keď bol dlhodobu práceneschopný (č.l. 7).

Disciplinárny súd doplnil dokazovanie v zmysle rozhodnutia disciplinárneho odvolacieho súdu sp. zn. 1 Dso 13/03 preverením obrany navrhovateľa, že si nemohol objektívne plniť sudcovské povinnosti s bezvýznamnými prestávkami od 23. novembra 2001. Zo správy od Okresného súdu [redacted] zistil že odporca v mesiaci

september 2001 rozhodol 138 vecí Er, 28 vecí Ern a 5 vecí Erz, pričom v tomto mesiaci čerpal 5 dní dovolenky.

Disciplinárny súd nerobí sporným to, že Mgr. [redacted] je kvalitným a výkonným sudcom, že v čase, keď došlo k prietahom pri vybavovaní námietok proti exekúcii, bol značne pracovne zaťažovaný a že vyvíjal značnú energiu na zvládnutie pridelenej agendy využívaním fondu pracovného času i prácou nadčas, resp. v dňoch pracovného voľna. Nerobí sporným ani to, že v ostatnom čase, menovite od 23. novembra 2001 do 31. decembra 2001 a potom opäť dlhodobo od 21. januára 2002 až do 15. júla 2002 bol práceneschopný (túto práceneschopnosť – vzhľadom na jej dĺžku – disciplinárny súd ani nezapočítal do vymedzeného obdobia páchania disciplinárneho previnenia).

Pokiaľ však ide o pracovnú zaťaženosť a výkonnosť, disciplinárny súd považuje za potrebné znovu poznamenať, že sudkyňa JUDr. [redacted], vybavujúca rovnakú agendu (a naďalej aj agendu „Cb“), v tom istom období vykazovala rovnakú (ba ešte o niečo vyššiu) zaťaženosť a výkonnosť a pritom i prípadné ich prekážky v ich práci (až do 23. novembra 2001) boli tiež zhruba rovnaké. V jej agende však prietahy vo vybavovaní námietok proti exekúcii zaznamenané neboli. U ostatných sudcov s rovnakým zameraním činnosti podpredseda Okresného súdu [redacted] JUDr. [redacted] previerku v roku 2001 a 2002 nevykonával preto, „lebo títo sudcovia nemali také staré veci, teda veci, v ktorých o námietkach proti exekúcii nebolo rozhodnuté“. Prítom už pri nástupe JUDr. [redacted] na Okresný súd [redacted] mal Mgr. [redacted] nevybavených „135 námietok proti exekúcii, boli rovnako staré a medzi sudcov Mgr. [redacted] a JUDr. [redacted] boli rozdelené presne na polovicu“. Napriek tomu podpredseda JUDr. [redacted] len u sudcu Mgr. [redacted] zaznamenával prietahy a „už v roku 1999 (previerkou) zistil, že rozhodovanie o námietkach proti exekúcii sa uskutočňuje s prietahmi vyše dvoch rokov“. Ďalšou previerkou, ktorú vykonal v júni 2000 a v rámci ktorej sa preverovalo 33 vecí, kde nebolo o námietkach proti exekúcii rozhodnuté dlhšie ako dva roky, a 37 vecí, v ktorých nebolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie exekúcie, zistil, že len 4 veci sa týkali oddelenia sudkyne JUDr. [redacted] (teda 29, v ktorých nebolo rozhodnuté o námietkach proti exekúcii, patrilo do oddelenia sudcu Mgr. [redacted], pričom všetkých 37 vecí, v ktorých nebolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie exekúcie, bolo z oddelenia sudcu Mgr. [redacted] I to vyjadruje skutočnosť, akou mierou sa títo dvaja sudcovia podieľali na prietahoch v konaní.

Sudca Mgr. [redacted] podľa presvedčenia disciplinárneho súdu dobre vedel o svojich prietahoch pri rozhodovaní o námietkach proti exekúcii, veď boli u neho zistené už i previerkami vykonanými v rokoch 1999 a 2000 a už na podklade druhej z nich mu bola udelená výtka (podobne ako 3. 12. 2001 na podklade previerky zo septembra 2001). Jeho námietka, že napomenutie predsedu Okresného súdu [redacted] č. Spr 1381/01 z 3. decembra 2001 prevzal až 22. marca 2002, neobstojí, veď počnúc dňom 15. júla 2002 začal znovu pracovať a pracoval (okrem krátkej päťdňovej dovolenky v čase od 26. 8. do 30. 8. 2002) až do začiatku ďalšej previerky, ktorá začala až 21. októbra 2002 (a okrem toho pracoval ešte aj po skončení previerky zo septembra 2001 do nástupu prvej pracovnej neschopnosti, teda od 29. septembra 1991 do 22. novembra 2001). Napriek tomu rozhodol o námietkach proti exekúcii len v ôsmich veciach z celkového počtu tých, ktoré boli predmetom previerky v septembri 2001 (Er 3083/97, Er 708/97, Er 434/98, Er 3122/97, Er 3090/97, Er 819/98, Er 1110/98, Er 1487/98). Pokiaľ namieta, „že ani nevedel, ktorých vecí sa zistenia z previerky týkajú“, pretože správa o previerke mu bola doručená až 7. (resp. 27.)

januára 2003, potom nie je jasné, ako zistil uvedené veci, v ktorých rozhodol o námietkach po preverke zo septembra 2001. Nehovoriac o tom, že prístup sudcu, ktorý sa aktívne nezaujíma, k akým zisteniam (a v akých veciach) dospela preverka, ktorá sa v jeho agende vykonávala, je neobvyklý. Podpredseda okresného súdu JUDr. [redacted] itš uviedol, že síce zoznam vecí, v ktorých nebolo o námietkach rozhodnuté po dobu dlhšiu ako 3 roky, vedúca kancelárie [redacted] vyhotovila len na jeho požiadanie, avšak „nebolo to tajné“ (i Mgr. [redacted] sa mohol domáhať, aby do neho mohol aspoň nahliadnuť a urobiť si z príslušného spisu aspoň poznámky).

Je pravda, že s identifikáciou vecí, v ktorých nebolo o námietkach proti exekúcii rozhodnuté, mohol mať sudca Mgr. [redacted] pri veľkom nápade takýchto vecí a existujúcom stave evidovania námietok (a ich vybavenia) na okresnom súde problémy, pretože mesačné prehľady, ktoré spomína podpredseda JUDr. [redacted] (podľa ktorých sledoval vybavovanie námietok), ani mesačné výkazy ich vybavovania, neboli v tomto smere dostatočné. Obsahovali len celkový údaj o počte námietok, ktoré v príslušnom mesiaci sudcovi napadli a o celkovom počte námietok, ktoré sudca v tomto mesiaci vybavil, no bez toho, aby v nich bol uvedený menovitý zoznam vecí (podľa spisových značiek), spolu s ďalšími údajmi o čase ich nápadu na súd a čase (stave) ich vybavenia, z ktorého by sudca mohol zistiť, ktoré z nich ešte neboli vybavené, resp. ktoré sú najstaršie z celkového počtu nevybavených vecí a po akú dobu neboli vybavené (aká je v nich dĺžka konania na súde). Disciplinárny súd považuje za nesprávne, že sudcovia vybavujúci exekučnú agendu nemajú k dispozícii takýto prehľad „nevybavených, nerozhodnutých vecí, zoradených podľa ročníkov a spisových značiek“ (hoci sudcovia činní na občianskoprávnom a obchodnom úseku ho dostávajú k dispozícii).

Napriek uvedenému je disciplinárny súd toho názoru, že sudca Mgr. [redacted] si mal a mohol zaistiť takýto prehľad o stave vybavovania námietok proti exekúcii, ktoré mu boli pridelené na rozhodnutie, vrátane dĺžky ich vybavovania a identifikácie tých, o ktorých už po dlhšiu dobu nebolo rozhodnuté. Aj JUDr. [redacted] potvrdil, že výber vecí na preverku bol cielený, nie náhodilý, vedúcej kancelárie Nadežde Kormošovej dal podmienku, aby mu vyhotovila zoznam nevybavených námietok po dobu dlhšiu ako tri roky. I ona mohla takýto prehľad vyhotoviť len podľa údajov z príslušného registra. Sudca Mgr. [redacted] však do registra nenazrel, pričom vedel, že už pri preverke vykonanej v roku 2000 sa u neho našli nevybavené námietky staršie ako dva roky. Je pravda, že potrebné údaje v tomto smere by mu na jeho požiadanie z registra mala poskytnúť kancelária okresného súdu. Jeho vysvetlenie, že keď o to vedúcu kancelárie [redacted] požiadala, poukázala na to, že je to „veľmi pracné“ a že to trvá i niekoľko dní, ho nemôže ospravedlniť. V takom prípade mal právo sa domáhať, pokiaľ nemohol nevybavené námietky proti exekúcii identifikovať inak, hoci bol povinný zamedziť ďalším prietahom, vyhotovenia takéhoto prehľadu prostredníctvom podpredsedu Okresného súdu [redacted] JUDr. [redacted], ktorému podliehal tento úsek, alebo priamo prostredníctvom jeho predsedu JUDr. [redacted] čo neurobil. Nehovoriac o ďalších možných spôsoboch, ktorými by si mohol zaistiť dostatočný prehľad o stave ich vybavovania – aký napríklad uplatňovala sudkyňa JUDr. [redacted] (u ktorej sa potom ani prietahy nevyskytovali, alebo len v minimálnom rozsahu).

Vyššie už bolo spomenuté, že disciplinárny súd má na podklade vykonaného dokazovania za to, že sudca Mgr. [redacted] vedel o existencii prietahov v konaní (ako takých) už z minulého obdobia. Na druhej strane sa mu podľa názoru disciplinárneho súdu nepodarilo nepochybne dokázať, že presne vedel, v koľkých

a v ktorých veciach menovite k nim dochádza, aká je ich dĺžka a že mal dostatočnú možnosť po tomto zistení včas na ne reagovať a ihneď im zamedziť. Správa z previerky vykonanej v septembri 2001, ktorej prílohu tvoril zoznam konkrétnych vecí, v ktorých boli prietahy zistené, mu bol doručený až 7. (resp. až 27.) januára 2003 a správa o výsledku následnej previerky vykonanej v októbri - novembri 2002 mu bola spolu so zoznamom vecí, v ktorých boli prietahy zistené, doručená až 22. novembra 2002 (č.l. 12). Na druhej strane ani disciplinárny súd nemá najmenej pochybnosti o tom, že Mgr. [REDAKOVANÉ] ako sudca so zreteľom na okolnosti prípadu a svoje pomery bol povinný a mohol zistiť, v ktorých veciach k prietahom dochádza, aká je ich povaha (dĺžka) i príčina, a tiež i prietahom zabrániť, resp. ich ihneď odstrániť.

Sudca Mgr. [REDAKOVANÉ] teda nepochybne nesie disciplinárnu zodpovednosť za to, že včas nezistil prietahy pri vybavovaní námietok proti exekúcii vo svojej agende (v ktorých veciach v nich dochádza a z akého dôvodu), nezamedzil im a nevykonal potrebnú nápravu a že nevykonal vo veciach, v ktorých k prietahom dochádzalo, žiaden úkon, resp. o námietkach nerozhodol v množstve vecí i viac rokov.

Skutok, ktorého sa dopustil a ktorý je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, je totiž v príkrom rozpore s jeho základnými povinnosťami sudcu. Podľa § 30 odsek 4 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení neskorších predpisov, bol povinný vykonávať svoje povinnosti sudcu svedomito a v pridelených veciach konať plynulo a bez zbytočných prietahov.

Podľa § 116 odsek 1 citovaného zákona **zavinené** nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu, správanie, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o nezávislosti sudcu, o jeho svedomitosti a nestrannosti pri rozhodovaní, o jeho nezaujatosti voči účastníkom konania a o úsilí ukončiť súdne konanie spravodlivo a bez zbytočných prietahov, je disciplinárnym previnením.

Na disciplinárnu zodpovednosť sudcu postačuje čo i len zavinenie z nedbanlivosti a v rámci neho hoci len nevedomá nedbanlivosť (§ 5 písmeno b) Trestného zákona – per analógiám legis).

Sudca Mgr. [REDAKOVANÉ] sa skutkom, ktoré je uvedený vo výroku tohto rozhodnutia, dopustil zavineného nesplnenia povinnosti sudcu, ktoré vzbudzuje oprávnené pochybnosti o jeho svedomitosti pri rozhodovaní a o jeho úsilí ukončiť súdne konanie bez zbytočných prietahov, čím naplnil všetky zákonné znaky disciplinárneho previnenia podľa § 116 odsek 1 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich, v znení neskorších predpisov.

Predseda Okresného súdu [REDAKOVANÉ] mu navrhol podľa § 117 odsek 1 písmeno b) citovaného zákona uložiť disciplinárne opatrenie – zníženie funkčného platu o 15% na obdobie troch mesiacov.

Disciplinárny súd však zastáva názor, že navrhované disciplinárne opatrenie nezodpovedá zistenej miere viny sudcu Mgr. [REDAKOVANÉ]. Disciplinárny súd prihliadol nielen na závažnosť disciplinárneho previnenia, ale i na okolnosti, za ktorých došlo k jeho spáchaniu (vysoká pracovná zaťaženosť i výkonnosť sudcu, nedostatočná evidencia stavu vybavovania exekučnej agendy na súde), prekážky v práci na jeho strane (dlhodobú práceneschopnosť, zlý zdravotný stav), formu a mieru jeho zavinenia i jeho osobné pomery (napriek svojmu veku ešte stále patrí k funkčne mladším sudcom, disciplinárne ešte nebol postihnutý, stará sa o dve maloleté deti).

Disciplinárny súd sa preto domnieva, že napomenutie, ktoré sudcovi Mgr. [REDAKOVANÉ] uložil podľa § 117 odsek 1 písmeno a) zákona č. 385/2000 Z.z., je pre neho dostatočným disciplinárnym opatrením a zodpovedá i požiadavkám individuálnej a generálnej prevencie.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré možno podať do pätnástich dní od doručenia rozhodnutia prostredníctvom tohto disciplinárneho súdu k jeho odvolaciemu senátu. Včas podané odvolanie má odkladný účinok.

Bratislava 1. októbra 2004

JUDr. Ladislav LIŠČÁK, v. r.
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Amelita

